

Det här dokumentet finns på URL:
www.tjust.com/vit/2013/granska.pdf

Granskningsnämnden dno 13/00561

Granskningsnämnden - SVT

Box 33
121 25 Stockholm registrator@radioochtv.se

För information
Kungl. Vetenskapsakademien
att. Lennert Bengtsson lennart.bengtsson@zmaw.de

ANMÄLAN OM SYSTEMATISK SNEDVRIDEN RAPPORTERING OM KOLDIOXID OCH KLIMAT I VETENSKAPENS VÄRLD.

Jag anmäler SVT för att systematiskt rapportera ensidigt till fördel för CAGW-alarmism och systematisk avsaknad av den motbild som numera företräds av en majoritet av världens mest kunniga klimatforskare och tunga internationella politiker. Man (Victoria Dyring) döljer sig bakom attityden (Dnr: 13/00622) av konsensus som bevisligen inte existerar. Även Granskningsnämnden använder den attityden när ensidigt alarmistiska program anmäls för osaklighet. Skrivningen *har ett mycket brett stöd bland såväl klimatforskare som ledande politiker* är osanning, det har TCS www.theclimatescam.se tydligt visat.

Granskningsnämnden och Victoria Dyring gör sig skyldiga till argumentationsfel av demagogisk art. Att mänsklig aktivitet påverkar klimatet förnekas knappast av någon. Striden gäller **hur mycket** och om det finns ingen vetenskaplig konsensus.

<http://sv.wikipedia.org/wiki/Argumentationsfel>
www.theclimatescam.se/2012/11/25/nar-ideer-blir-farliga/#comments

Ett spann på 1,3 - 5,8 grader i AR4 vittnar om att konsensus saknades redan 2007 inom IPCC. Att det som skrivits i AR5 avsnittet *Summary for Policymakers*, förmodligen skrivet av Stocker, inte stämmer överens med det som skrivs i AR5 brödtext är ett tydligt bevis för att konsensus inte heller nu existerar i IPCC-gruppen.

Jag/vi kan acceptera att det ibland sänds program *utan att någon som ifrågasätter dessa rön samtidigt får komma till tals* (Dnr: 13/00622). Men när det händer konsekvent och med politisk avsikt snedvrider det svenska folkets kunskap i de viktiga och kostsamma frågorna om koldioxid, tillväxt, energi, fattigdom, miljö, klimat och planekonomisk styrning, då måste jag, vi svenska folk och Granskningsnämnden reagera. Det är ett avtalsbrott eftersom SVT skall tillhandahålla allsidig och vederhäftig information.

**En grupp journalister använder Vetenskapsredaktionen som ett politiskt
alarmistiskt instrument för att torgföra CAGW-baserad politik
med avsikt att skrämma oss väljare till politisk lydnad.**

Det är bättre att bygga en framtid på sanning och empati med kommande släktled än att skrämma till politisk lydnad med den falskhet som har kännetecknat CAGW-rörelser. Politiska ledare i Kina, Indien, Tyskland, USA mfl med 70% av kolförbrukningen bryr sig ändå inte om vad IPCC säger.

SVT missbrukar sitt uppdrag när alarmistpolitiker av arten Rockström, Lena Ek och Thomas Stocker frekvent får komma till tals medan andra mycket kunniga systematiskt utestängs som till exempel vår egen tungviktare Lennart Bengtsson (Bilaga 8), Lars Berg, Svensmark, Wibjörn Karlén, Eija-Riitta Korhola, Donna Lafromboise, Judith Curry, Richard Lindzen för att bara namnge några samt inte minst TCS.

TCS-gruppen har i Sverige blivit den kanal som givit oss den allsidiga information som SVT borde ha givit men skamlöst svikit.

Följande två program får tjäna som exempel på min anmälan:

Vetenskapens Värld 2013-03-04 20.00, Jens Ergons rapport om AR5 – Bilaga 2.

www.svt.se/vetenskapens-varld/se-program/del-8-64?autostart=true

Den 7 maj programmet Korrespondenterna med reportage från Vietnam – Bilaga 7.

Man måste med bestämdhet protestera mot att Vetenskapsredaktionen systematiskt och överdrivet beskriver koldioxid som ett ont problem och lika systematiskt underlåter att balanserat beskriva koldioxidens goda sidor som livets gas förutan inget liv på jorden kan existera (Bilaga 1 och 5).

Med detta ger jag mitt stöd för det brev, Bilaga 7, som Sigvard Eriksson nyligen skrev till Sveriges Televisions VD Eva Hamilton,

SVT har den bästa möjligheten att sprida allsidig information om forskning i klimathotsfrågan. Är inte detta också en skyldighet som åvilar ett public serviceföretag? Klarar inte resursstarka SVT att vara en pålitlig objektiv nyhetsförmedlare?

Skillanden i rapportering á la Ergon och min egen tolkning av AR5 samt förd debatt blir katastrofala med miljoner miljarder dollars värde i politiska konsekvenser.

Jens Ergon om AR5

"Trots alla varningar om vad som riskerar att hända, fortsätter världens utsläpp av växthusgaser att stiga. Enligt forskarnas scenarier kommer världens medeltemperatur stiga med 1,3 – 5,8 grader till år 2100."

Hur dessa scenarier ser ut går Ergon inte in på och det skall han ha klander för.

Lars Cornell om AR5

Koldioxidhalten kommer att år 2100 vara i intervallet 500 – 600 ppm med 560 ppm som bästa skattning år 2050 och 530 ppm år 2100 (se figur 1).

Klimatkänsligheten för koldioxid ligger i intervallet 0.9° - 1.4° med 1.1°, dvs med låg förstärkande faktor, som bästa skattning.

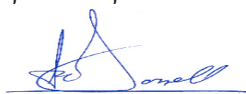
Sammantaget koldioxidhalt och känslighet kan jordens temperatur år 2100 skattas till 1° över nivån år 1900 dvs 0.3° mer än nu.

Med solens inverkan blir det mycket svårbedömt eftersom solen medför oscillationer med olika periodicitet. En försiktig skattning utgående från 10 000 års variationer blir mellan -3° och +1° där -3° innebär stora svårigheter för jordens folk medan +1° har större fördelar än nackdelar.

CAGW-rörelsen med Ergon som förespråkare tror att de kan leda oss svenska folk som dumma får. Men vi kan tänka självständigt. Det vår tanke behöver är kunskap. Mångsidig kunskap är därför CAGW-rörelsens och Ergons värsta fiende.

Handen på hjärtat Jens Ergon, har du verkligen läst AR5? Dokumentet är på mer än 2000 sidor och bitvis svårläst. Vilken kompetens har du att förstå innehållet och förmedla det till Sveriges folk? I det efterföljande programmet om CCS visade du att du saknar ingenjörskap för att se perspektiven och förmedla dem. Jag tror att du är en "Attac"-agitator förklädd till vetenskapsjournalist. Och känner du inte till att AR4 redan nu konstaterats vara katastrofalt fel?

Tjust i maj 2013

Lars Cornell

För att ge perspektiv börjar jag med att snabbt bemöta Jens Ergons påståenden:
 - Idag växer utsläppen i världen i en takt som motsvarar de värsta scenarierna i den kommande IPCC-rapporten, med förväntade temperaturökningar över 4 grader till år 2100.
 - att man i efterhand hoppas kunna pressa ner nivåerna igen, inte minst med hjälp av olika tekniska lösningar för att i stor skala suga koldioxid ur atmosfären och lagra i underjorden.

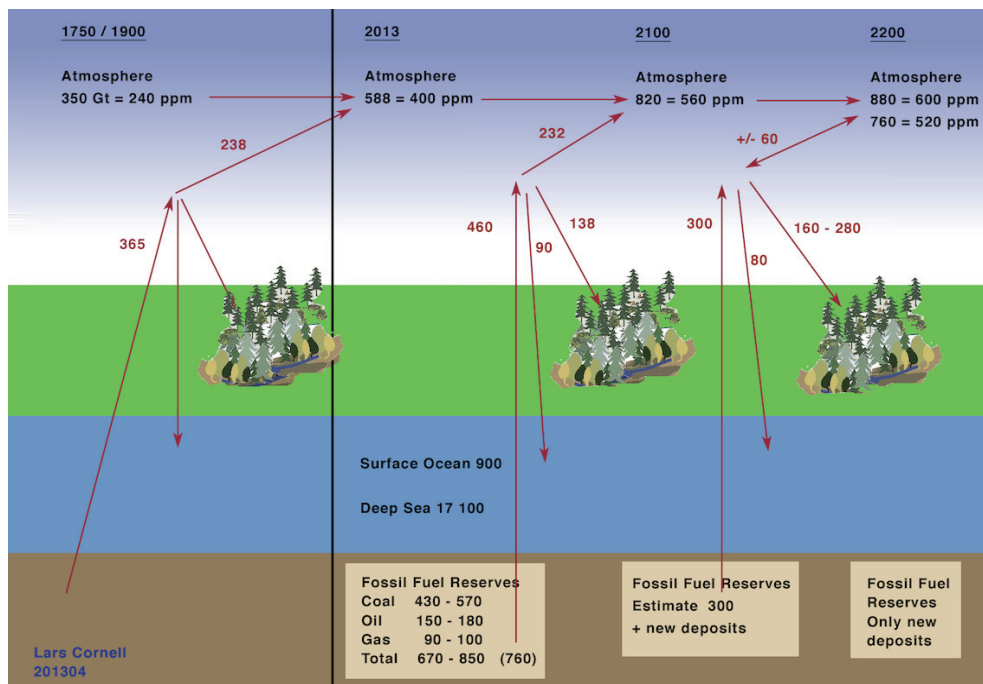

Fig 1. Den dynamiska kolcykeln.

I såväl AR4 som AR5 finns scenarier på 2000 ppm och det kastar sig alarmister girigt över. Men nämnt scenario är endast ett räkneexempel som ej kan uppstå i verkligheten. Om vi ser på kolcykeln Ch6 figur 6.1 beskriver den det statiska nuläget. Om vi kombinerar det med i AR5 angivna flödes hastigheter finner vi att den maximala koldioxidhalt som kan uppstå blir ca 600 ppm men troligen knappast över 500 ppm. Jordens ekonomiskt tillgängliga resurser räcker helt enkelt inte till för mer än så. Se fig 1. Vi bör också räkna med att nuvarande kolkraft kommer att fasas ut om ca 30 år och då ersättas av kärnkraft Gen4. Redan nu planeras ca 500 nya kärnkraftverk Gen3.5.

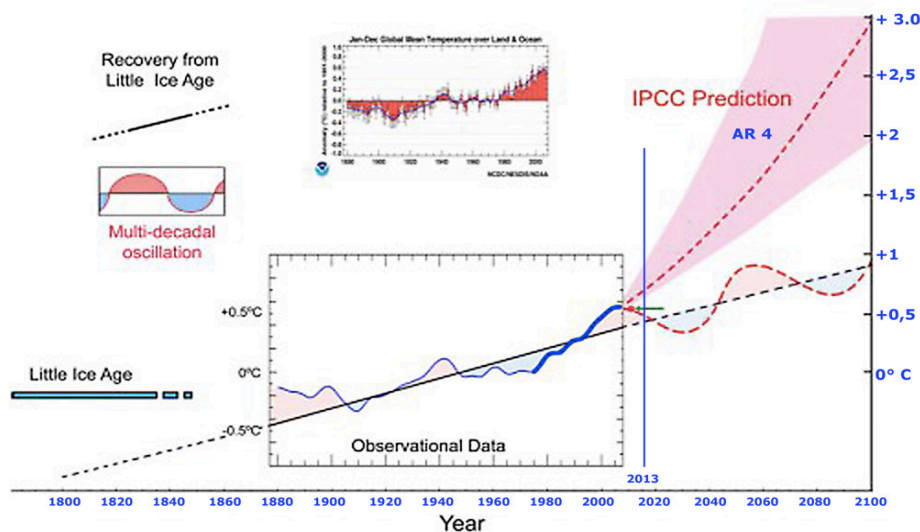
I AR4 sattes klimatkänsligheten, definierat som temperaturändring vid en fördubbling av koldioxidhalten, till någonstans mellan 2° och 4,5°C med 3°C (3.2°) som bästa skattning. Inför de katastrofala felbedömningar som gjordes i AR4 sänker man i AR5 prognosen till mindre än hälften citat: Rogelj et al. (2012) estimate a 5–95% range of about 1°C–2°C PgC–1 (Figure 12.45d) based on the MAGICC model calibrated to the C4MIP model range and the likely range of 2°C–4.5°C for climate sensitivity given in AR4.

Den vetenskapliga debatten handlar nu om mellan 0,9° och 1,4°. En grad är den naturliga klimatkänsligheten utan återkoppling. Eftersom man inte funnit förväntad höjning av vattenånga och ej heller hot-spots vid ekvatorn, således ingen förstärkningseffekt, är det sannolikt att man i AR5 till slut kommer att hamna på 1° som bästa skattning. Det är således en mycket stor skillnad mellan AR4 och AR5.

Om vi nu sammanfogar en fördubbling av koldioxidhalten från 300 ppm år 1900 till max 600 år 2100 med 0,9°C - 1,4°C så får vi en Global Uppvärmning någonstans mellan 0,9°C och 1,4°C. Av det har vi redan uppnått 0,7°C. Det återstår således ungefär en halv grad och det är inget att oroa sig för.

Vi når således inte upp till 2°-målet och inte ens till 1,5°-målet fram till år 2100 och det oavsett om vi gör något eller ej. Jens Ergon gör sig således skyldig till grov vetenskapsförfälskning och alarmism med sina yttranden i programmet.

Ett flertal vetenskapsmän är överens om detta och har redovisat sina åsikter med litet olika fokus. Några som Professor Nir Shaviv och professor Svensmark menar att solen styr klimatet och att koldioxidens effekt är mindre än en grad och kanske inte mer än 0,5°C. De kan med stor överensstämmelse visa sambandet mellan solens aktivitet och den globala temperaturen.

Syun-Ichi Akasofu, chef för Geophysical Institute och International Arctic Research Center, anser att uppvärmningen på 1900-talet till stor del berodde på en återhämtning från Lilla Istiden 1200-1800 tal. Den har varit linjär med 0.5 grad på 100 år. Glaciärerna började krympa på tidigt 1800-tal och det är inget som satts igång med antropogena utsläpp av koldioxid.

Figuren visar hur en nära linjär återhämtning överlagras med oscillationer med olika frekvens och hur IPCC's prognos AR4 kraftigt avviker från det naturliga. /TCS www.theclimatescam.se/2011/01/02/akasofu-aterhamtningen-fran-lilla-istiden-pagar-fortfarande/

By 2007, the deviation of the IPCC leadership from science and scientific practice was out of control, as recently revealed by Climategate.

Syun-Ichi Akasofu

I Vetenskapens Världs efterföljande program om CCS (carbon capture and storage) <http://miljoaktuellt.idg.se/2.1845/1.499281/vattenfall-ledde-klimatkampen-pa-villovagar> där man 'tvättar' ur koldioxid ur atmosfären och för ned den i marken uppvisar Jens Ergon bristande perspektiv. Det är en vanlig åkomma i gröna rörelser och anledningen till att de så ofta hamnar i återvändsgränder. Den insikt jag anser att Jens Ergon borde förmedlat till svenska folket är kunskap om vilka mängder och kostnader det rör sig om. Då hade resten av programmet med inslag från Vattenfalls anläggning i Tyskland och Nordsjön fått bra perspektiv och man hade lättare kunnat se, att anläggningen var en mycket dyr symbolhandling med negativ nytta.

Men det är givetvis omöjligt för en journalist att förmedla vyer som journalisten inte själv har och förmedla kunskap som journalisten själv saknar.

Om vi ansätter som mål att med CCS minska koldioxidhalten med 20 ppm, dvs 5% så motsvarar det 5% av 688 Gton = 34 Gton kol vilket motsvarar (omvandlingstal 3.7) 125 Gton koldioxid. Det blir 12 500 000 000 lastbilar á 10 ton. Var kan man hitta utrymme för att lagra så stor volym i marken? Antag att det kostar 100 € per ton att avskilja, transportera och lagra.

Då blir det 12 500 000 000 000 € vilket inte är ekonomiskt försvarbart.

Dessutom skulle jorden gå miste om den växtkraft och grön energi som tas bort genom att koldioxidhalten reduceras. Till ovan beräknad kostnad bör således kostnad för minskad grön produktion läggas. Hur stor den blir borde Jens Ergon och Victoria Dyring ha intervjuat någon sakkunnig om.

Med en samling citat kan bäst visas att den konsensus som Victoria Dyring och Granskningsnämnden talar om inte finns. Citaten visar också varierande intressanta åsikter. Njut av följande pärla ur Ch 6.5.2.5 Direct air capture,

The captured CO2 would be transported and used for commercial purposes such as manufacturing carbonated drinks ...

IPCC AR5

12 miljarder lastbilar med koldioxid, det blir många drinkar det.

The United Kingdom had the coldest March weather in 50 years, and there were more than a thousand record low temperatures in the United States. March temperatures were the lowest on record nearly everywhere. Spring snowfall in Europe was also high. In Moscow, the snow depth was the highest in 134 years of observation. In Kiev, authorities had to bring in military vehicles to clear snow from the streets.

The Irish meteorological office Apr 2013

IPCC - I ett brev till FN's generalsekreterare går 125 vetenskapsmän till attack,
- Vi, kvalificerade i klimatrelaterade frågor, vill påstå att aktuella vetenskapliga rön inte styrker dina påståenden.

Liknade brev finns till USA's president, Sveriges statsminister mfl., Se bilaga 6.

Inför mötet i Doha sände 125 intern. forskare ett öppet brev till FN:s generalsekreterare:

1. Ingen uppvärmning kan nu observeras, snarare en tendens till avkylning.
2. Havens nivåer är stabila.
3. Orkaner, torka och översvämningar kan inte kopplas till uppvärmning.
4. Halten vattenånga i atmosfären har inte ökat, snarast minskat något.

Med tanke på SVT's starka ställning som aktör på mediemarknaden ...

www.svt.se/omsvt/viktigt-att-svt-s-journalistik-granskas-1

Eva Hamilton, vd SVT

Det måste beaktas, att journalister med Mp + C + V sympatier har 45% i public service radio/tv men endast 19% i valet 2005.

Arbetsrapport nr. 38, Journalistkårens partisympatier, Kent Asp, Tabell 8

Vi skapar en väldig ängslan utan att det är befogat. Ja, människan påverkar klimatet. Men nej, inget tyder på att uppvärmningen är så allvarlig att vi behöver drabbas av panik.

Lennart Bengtsson, KVA

Så tala stenarne, då alla andra ting tiga.

Carl von Linné

För min del kan jag inte förstå att någon som tror på vetenskapen kan undgå att vara klimatskeptiker.

Sten Kaijser, professor emi. Uppsala

The EU has been the global laboratory testing the green agenda to see how it works. Today's story means that the guinea pig died; the most important piece of green intervention in world history has become an expensive and embarrassing flop. It's hard to exaggerate the importance of this for environmentalists everywhere; if the EU can't make the green agenda work, it's unlikely that anybody else will give it a try.

Schellnhuber

IPCC AR5 draft leaked,

- contains game-changing admission of enhanced solar forcing,
- as well as a lack of warming to match model projections,
- and reversal on 'extreme weather'
- IPCC 'shows almost complete reversal from AR4 on trends in drought, hurricanes, floods'
- water vapor trends, actual data and IPCC contradict each other.

WUWT 2012-12-13

... any idea that we are facing catastrophic warming pales into insignificance ... even such fanatical proponents of the warmist orthodoxy as Rajendra Pachauri, chairman of the UN's Intergovernmental Panel on Climate Change, James Hansen of Nasa, and the Met Office have all had to concede that since 1997, the warming trend has stalled virtually to a standstill. Of course, there was a modest temperature rise in the 20th century, as a continuation of the warming that began 200 years ago as the world naturally emerged from those centuries of cooling known as the Little Ice Age. But the 0.5C rise between 1976 and 1998 was no greater than the 0.5C rise between 1910 and 1940 with 35 years of cooling between them, so that the net rise in the past century has been only 0.8C. ...The very last people to recognise this, alas, will be our politicians, because they seem incapable of looking properly at the evidence. **The price we are all increasingly having to pay for their gullibility is incalculable..**

Christopher Booker, The Telegraph mars 2013

Jag tänkte nämna fyra eller möjligen fem viktiga områden där nya artiklar eller uppgifter omvärderar tidigare "konsensus" och flyttar tillbaka positionerna mot ett allt lägre klimathot. Rapporterna och artiklarna omfattar ett stort antal forskare som därmed kan sägas ta avstånd från de starkt överdrivna påståenden som framförts av olika politiker och politiserade forskare. Den onyanserade alarmistiska tonen kan exemplifieras av Gustav Fridolins uttalande under den senaste klimatdebatten i riksdagen – "vi skenar mot fyra graders uppvärmning". Det verkar inte vara med sanningen överensstämmande.

1) Klimatkänsligheten för en fördubbling av halten CO2 är lägre än som angivits i AR4 Den har därefter som nämnts ovan uppjusterats till 3,2°C i AR4. ...

... När vi nu kan se tillbaka på femton år av utebliven värmeökning blir detta medelvärde allt mer orealistiskt, siffran måste justeras ned. Frågan är om nästa steg är de ca 1°C som är dess egentliga teoretiska värde utan påverkan av några återkopplingar, och som är den siffra som Lindzen och Spencer kommit fram till. Det är den känslighet som de flesta inom SI hävdar som den mest realistiska, den som bör vara nollhypotesen. (Se Bilaga 8)

2) Svart sot har en större klimatpåverkan än tidigare beräkningar.

3) Ingen accelererande havsnivåhöjning ... 18 forskare pekar på att det inte finns en ökande trend i havsnivåhöjningen under nittonhundratalet, och att tillförseln från av Grönlands glaciärer antagligen var lika stor under nittonhundratalets första hälft som dess senare hälft. ... Om man ser att det inte finns någon som helst långsiktig trend för direkta mätningar kring öarna i Stilla havet eller Maldiverna under trettio års tid är det som lekman svårt att ta till sig påståenden att öarnas försvinnande är nära förestående.

4) Ingen ökning av stormar, översvämningar eller torka.

... Sambandet mellan t.ex antalet orkaner och temperaturökningen har aldrig påvisats utan används svepande som argument. Det verkar som om AR5 nu anpassat sig till verkligheten och direkt uttrycker avsaknaden av samband mellan extrema väderhändelser och utsläppen av CO2. Detta innebär att argumentet borde föras bort ur diskussionen.

Tre av de ovanstående hänvisningarna gäller artiklar som är skrivna av ett stort antal forskare/författare och har karaktären av minirapporter som sammanvägt ett stort antal olika undersökningar eller genomfört nya beräkningar. Samtliga kommer i absolut sista minuten för att kunna påverka den slutliga skrivningen av den femte IPCC rapporten. Det vore dock otänkbart att den inte tar hänsyn till dessa och gör en kursändring, något annat vore helt katastrofalt för dess trovärdighet. Eller snarare, om detta inte sker, skulle det blotta även för den stora allmänheten att den i grunden saknar trovärdighet.

Se även Bilaga 8 - Lennart Bengtsson, KVA

Klimatpanelen skall ge en balanserad bild

Vilket är en betydande kursändring från SMHI

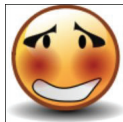
Markku Rummukainen, SMHI

Lars Jonsson

Sammantaget är den vattentäta bilden av konsensus motiverad av grundläggande fysik som förts fram med stor emfas sedan TAR 2001 nu ordentligt perforerad.

Lars Jonsson

... öknar krymper tack vare värme och högre CO2-halt. FN/IPCC har påstått motsatsen.
Naturgeografen professor Ulf Helldén

Den starkaste rörelsen som idag helt dominerar den politiskt korrekta samhällsdebatten är den gröna undergångstron. Den bärs i Sverige fram av sitt prästerskap domedagspredikanterna sekonderade av miljöpolitiker och en **Public Service som övergivit sin roll som granskare av makten och istället iklätt sig rollen som missionärer för den gröna andligheten**. EU har lämnat kunskap och saklig analys bakom sig och satt upp energimål baserade enbart på den gröna undergångstron.

Lars Bern, Technologie doktor, IVA

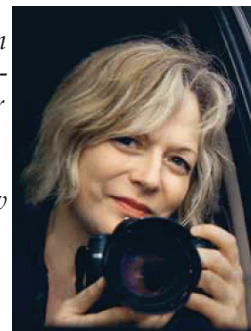
Hundratals – kanske tusentals – av alla dem som arbetat med IPCC-rapporten visste mycket väl att Pachauri vilseledde regeringstjänstemän, politiker och allmänheten varje gång han framförde påståendet om att IPCC bara använde peer review-källor. Men ingen reagerade. <http://nofrackingconsensus.com/my-book/>

För att politiker och andra beslutsfattare ska slippa läsbesväret gör IPCC en sammanfattning (summary for policymakers) på några tiotal sidor. Denna sammanfattning lever emellertid ett fritt liv i förhållande till underlaget. Forskarna själva levererar bara ett utkast till den politiska sammanfattningen, som ord för ord sedan processas fram i stora möten där politiska representanter och tjänstemän från miljömyndigheter och andra myndigheter utgör majoriteten. **Resultatet är ett rent politiskt dokument**

Skulle de här mötena vara öppna, skulle de flesta behöva följa bara ett av dem för att förlora illusionen om att IPCC är en forskardriven organisation, som producerar vetenskapligt baserade rapporter. Men mötena genomförs bakom stängda dörrar. Aktivistorganisationerna får delta som observatörer, medan journalister är portförbjudna.

Donna Lafromboise / kanadensisk journalist,

Den som följer diskussionen i bloggvärlden kan enkelt försäkra sig om att den konsensus, som IPCC-ordföranden Pachauri hänvisar till, inte finns och att många kvalificerade forskare anser att stora delar av påståendena i IPCC-rapporten vilar på lösan sand.
svenolof karlsson / katternö

The carbon dioxide theory is just a hypothesis, which I respect as an idea among other possibilities, such as natural changes. However, at least some of what the IPCC presented as 'facts' are now in doubt, deemed an exaggeration, or proven incorrect. In addition, the warming stopped during the first decade of 21st century, despite the fact that the amount of carbon dioxide in the air is still increasing.

Akasofu

Att vår planet utsatts för en obetydlig uppvärmning, som knappast någon skulle ha märkt om inte meteorologerna talat om det, kan inte utgöra skäl till en radikal och oprövad ändring av den globala samhällsekonomin.

Lennart Bengtsson, KVA

Lysenkoism was "politically correct" (a term invented by Lenin) because it was consistent with certain broader Marxist doctrines. ... This same practice of Lysenkoism has long been under way in western science in regard to the politically correct theory of man caused, catastrophic, global warming. ... Critics of the theory are denounced as "deniers," and even still bourgeois fascists, with their motives impugned.

Forbes

Framtiden var bättre förr och det man inte vet, har man ingen aning om.

Eller hur

Se
BILAGA 7

Jag skriver till Dig i Din egenskap av högsta chef för SVT i ren förtoivlan över den bristande objektivitet och det tendentiösa sätt som SVT gång på gång visar i frågan om det s k klimathotet. Som nyhetskonsument måste jag konstatera att SVT inte förhåller sig objektiv i sin rapportering om klimathotsfrågan.

SVT har den bästa möjligheten att sprida allsidig information om forskningsläget i klimathotsfrågan. Är inte detta också en **skyldighet** som åvilar ett public serviceföretag?

Sigvard Eriksson i brev till Eva Hamilton SVT

It's not 2,500 people offering their consensus, I participated in that. Each person who is an author writes one or two pages in conjunction with someone else. They travel around the world several times a year for several years to write it and the summary for policy-makers has the input of about 13 of the scientists, but ultimately, it is written by representatives of governments, of environmental organizations like the Union of Concerned Scientists, and industrial organizations, each seeking their own benefit.

IPCC är ingen vetenskaplig utan en politisk organisation.

Professor Richard S. Lindzen MIT, tidigare medförfattare i IPCC

IPCCs konsensuskultur har genom politisering blivit en orsak till missförhållanden som är till nackdel för klimatvetenskapens utveckling

Judith Curry, professor i geo- och atmosfärvetenskap vid Georgia Tech

Den vanliga föreställningen om att det råder konsensus i den vetenskapliga världen är fel. Däremot har politiskt styrda starka intressen under något årtionde lyckats hindra forskare med en avvikande uppfattning att komma till tals.

Lars Bern, teknologie doktor och ledamot av Kungl. Vetenskapsakademiens miljökommitté.

THE GREAT SEA-LEVEL HUMBUG. There Is No Alarming Sea Level Rise!

Nils-Axel Mörner, docent KTH

The hard proof that finally shows global warming forecasts that are costing you billions were WRONG all along. www.tjust.com/2013/ggc.pdf

DailyMail

Konsensus endast bland journalister. Sanningen var att 69% inte hade svarat på undersökningen. Ingen journalist med självaktning skulle ta resultaten från ett undersökningsföretag där endast 30% hade svarat. Jag kan garantera att ingen journalist som försvarar IPCC har läst något kapitel i själva rapporten utan endast sammanfattningen som INTE är skriven av vetenskapsmän.

ces

Det finns ingen övertygande bevisning av att mänskligt utsläpp av koldioxid, metan eller andra växthusgaser förorsakar nu eller i nära framtid katastrofal upphettning av jordens atmosfär och rubbning av jordens klimat. Tvärtom, det finns vetenskapliga belägg för att ökning av atmosfärens koldioxid åstadkommer många nyttiga effekter i jordbruk och boskapsskötsel.

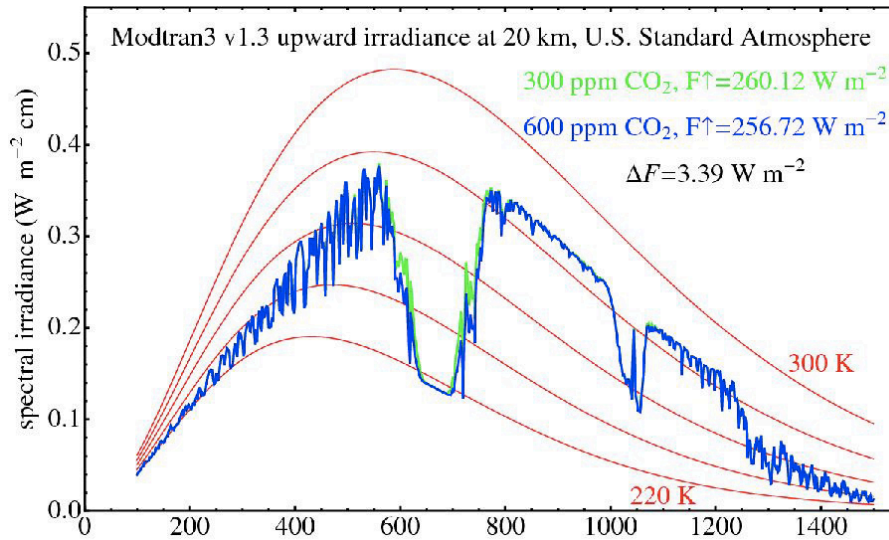
31 000 vetenskapsmän varav 9 000 med doktorsgrad eller mer.

Man kan inte dölja sanningen, bara fördröja den något.

L.C.

Koldioxidens mättnad

Figur från Wikipedia som visar hur mättnadsfenomenet fungerar

Den blå kurvan motsvarar fördubblad koldioxidhalt 600 ppm och ytan under denna kurva är 256,72 W/m². Den gröna kurvan motsvarar 300 ppm och ytan under är 260,12 W/m². Utgående strålning minskar alltså med skillnaden 3,39 W/m² när man går från 300 ppm till 600 ppm.

Koldioxiden orsakar ett dike mellan vågtalen 600 och 800 cm⁻¹ (15 μm-bandet). Detta dike motsvarar huvuddelen av den värmestrålning som koldioxiden hindrar från att nå världsrymden (den utgör 30 – 50 W/m²). Om det inte fanns någon koldioxid i atmosfären så skulle det inte finnas något sådant dike och jorden skulle behålla 30 – 50 W/m² mindre värme och följaktligen bli mycket kallare.

Dikets starkt lutande sidor motsvarar de våglängder där transmittansen är varken noll eller ett. Endast där kan ändrad koldioxidhalt orsaka förändringar i energibalansen.

När man ökar koldioxidhalten från 300 till 600 ppm så sker inga förändringar runtomkring diket och heller inte i dikets botten. Detta beror på att när transmittansen är =1 så påverkar koldioxidhalten inte den utgående strålningen, inte heller när transmittansen är =0.

Den enda förändringen sker i dikets branta sidor. Diket blir därför något smalare bredare med 600 ppm än med 300 ppm och skillnaden motsvarar en minskad utstrålning av 3,4 W/m². Om koldioxidhalten ökar med 100% minskar den utgående strålningen bara omkring 10 %. Denna svaga effekt av ändrad kol-

dioxidhalt är en följd av att koldioxidens absorption av IR-fotoner är i så hög grad mättad.

Från vissa håll vill man tala tyst om att koldioxidens absorption av värmestrålning i atmosfären är i hög grad mättad. Den vinkling som används av till exempel Skeptical Science är att eftersom en del våglängder är mättade medan det samtidigt finns några våglängder med lägre mättnadsgrad, så är påståendet om mättnad emot vad vetenskapen säger. I verkligheten innebär den stora förekomsten av mättade våglängder och våglängder med hög mättnadsgrad att koldioxidens uppvärmande effekt kraftigt försvagas. En tioprocentig ökning i koldioxidhalten ökar forceringen från koldioxiden endast med cirka en procent. En fördubbling av koldioxidhalten ger därför en direkt temperaturökning (utan förstärkande eller försvagande återkopplingar från vattenånga, moln etc.) av endast en grad.

Då en temperaturhöjning vid koldioxidfördubbling på endast en grad inte är något stort problem så blir det teorierna för om återkopplingarna är förstärkande eller försvagande som blir avgörande om vi har ett klimathot eller inte.

Detta är alltså en mycket viktig konsekvens av att koldioxidens absorption av värmestrålning är i så hög grad mättad. Förstärkande eller försvagande återkoppling – hur går diskussionen?

Hypotesen om en förstärkande återkoppling lanserades av Arrhenius 1896. När koldioxiden värmer luften kommer den ökade temperaturen att öka vattenånghalten. Vattenånga absorberar också värmestrålning. Därför skulle temperaturen öka ytterligare 50%, dvs. om den ökar 1 grad direkt från koldioxidfördubblingen skulle den öka 1,5 grader med återkopplingen.

När klimatvetenskapen sedan funderat vidare på detta problem, när man utvidgat sina undersökningsmetoder med avancerade datormodeller och under de senaste decennierna låtit IPCC samordna sitt tänkande, så har en tongivande grupp av klimatforskare kommit fram till att förstärkningen faktiskt sannolikast är 200%. Koldioxidens direkta effekt är en grad, till detta kommer förstärkande återkopplingar som ökar temperaturen ytterligare 2 grader, totalt alltså 3 graders temperaturökning vid koldioxidfördubbling.

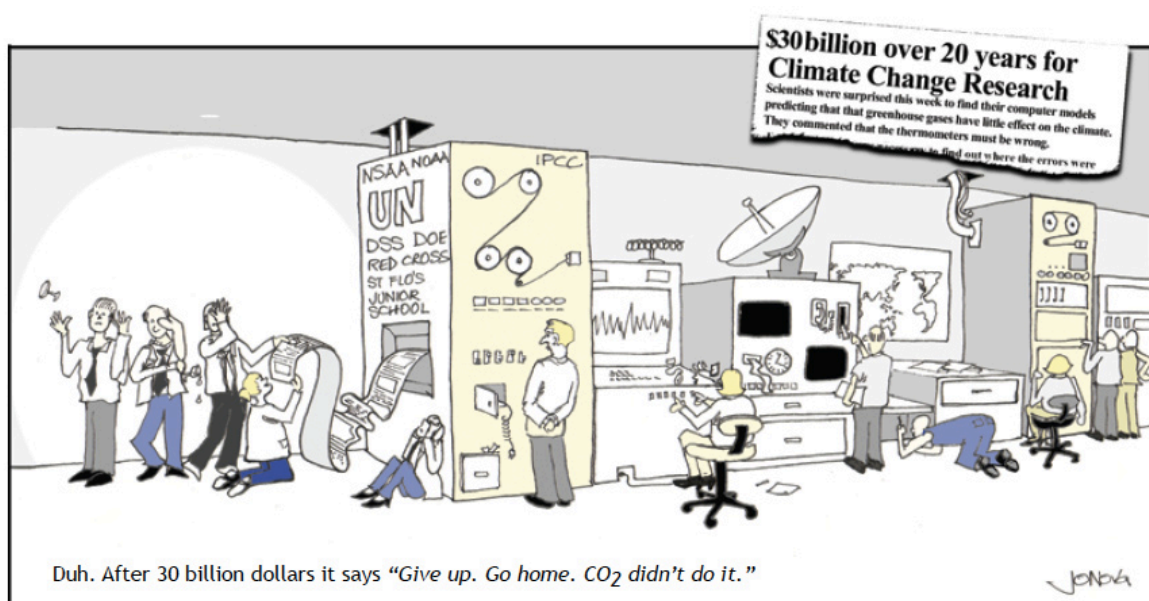
Men en mindre grupp klimatforskare med Richard Lindzen, Roy Spencer och John Christy i spetsen kritiserar IPCC:s samordnade tänkande. De hävdar i stället att effekten av vattenånga, nederbörd, moln med mera är komplicerade processer som är intimt beroende av varandra och som totalt kan resultera i en försvagande återkoppling. De menar också att detta system av klimatprocesser även kan påverkas av förändringar i till exempel djuphavet så att både forcing och försvagande återkopplingar kan uppstå.

Slutsats

Skillnaden mellan dessa två grupper av klimatforskare, IPCC-lojala och IPCC-kritiska, är dramatisk. Det är nämligen fråga om klimathot eller inte klimathot.

Lägg märke till att om koldioxidens värmeabsorption inte var i så hög grad mättad skulle den IPCC-lojala gruppen inte behöva någon förstärkande återkoppling som förstärkande argument.

Källa: www.theclimatescam.se/2011/10/07/hur-mattad-ar-koldioxidens-varmeabsorption/

Vetenskap, demokrati, politik och taktik.

Demokrati kräver allsidig kunskap för att fungera. Här gäller det politiska beslut som kan bli ödesdigra och extremt dyra. Därför skall SVT's vetenskapsredaktion veta hut och avstå från dold politisk agenda. Reportern Jens Ergon felaktiga information kan få stora oönskade och extremt dyra konsekvenser.

Politiska aktivister utnyttjar IPCC och allmän okunnighet. Följande citat belyser:

Om vi inte förebygger katastrofer kommer ingen att lyssna.

/ Sir John Houghton, förste ordförande i IPCC.

I sökandet efter en gemensam fiende som skulle kunna förena oss kom vi upp med idén att föreningar och hotet om global uppvärmning skulle vara en lämplig metod.

/ Alexander King, ordförande i Romklubben.

Det spelar ingen roll vad som är sant, det är bara vad folk tror är sant som har betydelse.

/ Paul Watson, grundare av Greenpeace

För att riktigt förstå det komplexa ämnesområdet måste man också förstå den politisering som 'erövrat' IPCC, WNF och vissa andra organisationer. För många är det nödvändigt att sprida alarmism och skrämsel av rent ekonomiska skäl för att därigenom foga människor till underkastelse, ekonomisk stöttning och politisk följsamhet. Det rapporteras att ordförandena i WWF och Greenpeace har högre lön än USAs president. Om Romklubben kan nämnas att den strävar efter ett planekonomiskt och ej demokratiskt styrt världssamfund under FN's ledning. En av förgrundsfigurerna är Anders Wijkman som således tillhör den extrema Romklubbens ledande skikt.

Journalisten Jens Ergon har varit aktiv i rödgröna extremiströrelsen Attac.

Min bakgrund

Min bakgrund börjar på 1970-talet då jag läste om koldioxiden som växthusgas. Jag är tillräckligt kunnig i kemi, fysik, geologi och meteorologi för att kunna förstå orsaks-sambanden. På 1980-talet var jag som politiker den förste i Sverige och förmodligen i världen som föreslog skatt på utsläpp av koldioxid. Det var delvis avsett som ett mothåll på dåvarande ministern Birgitta Dahls "tankeförbud".

När jag först reagerade för CAGW-alarmismen var inför Al Gores film "En obekväm sanning" och då tänkte jag att det där stämmer inte. Det visade sig ju senare att det var förfalskad och politiserad vetenskap av arten Lysenkoism. Därefter har jag följt alla händelser och publicerat vetenskap mycket noggrant och då inte minst det som publicerats på TCS, The Climate Scam, som tillfört mycket opolitiserad kunskap. Ett antal artiklar som jag skrivit i ämnesområdet är publicerade.

Jag anser att vi bör spara våra fossila kolreserver till kommande generationers behov och är förvånad över att inte Victoria Dyring för fram liknande åsikt. Tyskland som enda land i världen avvecklar nu sin kärnkraft som är det enda som kraftfullt kan rädda våra kolresurser till eftervärlden. Det är vår tids största skam.

Anmälan - Klander

Reportern Jens Ergon har varit aktiv i den rödgröna extremiströrelsen Attac. Det gör honom olämplig och ej trovärd som reporter i det här ämnesområdet. Man tycker att ett program som Vetenskapens Värld borde ha omdöme att välja mer lämpad och framför allt mer kritiskt kunnig journalist samt val av personer att intervjua.

* Jag anmäler Vetenskapens Värld för att välja alarmistiska personer och utesluta "riktiga" vetenskapsmän från att komma till tals. Det gäller inte enbart programmet den 4:e mars utan det är systematiskt.

* Jag anmäler Vetenskapens Värld för att presentera Rockström och Wijkman som "klimatforskare". Det är de inte. Snarare är de politiker med nytta av ett alarmistiskt förhållningssätt. Anders Wijkman tillhör den extrema Romklubbens ledande skikt.

* Jag anmäler Victoria Dyring för att upprepat men felaktigt ha hänvisat till konsensus samt Granskningsnämnden till sig själv för sin attityd Dnr: 13/00622:

FN:s klimatpanels (IPCC) slutsats att det pågår en global uppvärmning som med stor sannolikhet är orsakad av människans utsläpp av växthusgaser har ett mycket brett stöd bland såväl klimatforskare som ledande politiker. Att ett programföretag sänder program och inslag som utgår från denna grundsyn har därför enligt nämnden inte i sig ansetts strida mot kravet på opartiskhet.

Granskningsnämnden och Victoria Dyring gör sig skyldiga till argumentationsfel

<http://sv.wikipedia.org/wiki/Argumentationsfel>

Att mänsklig aktivitet påverkar klimatet förnekas knappast av någon. Striden gäller **hur mycket** och om det finns ingen vetenskaplig konsensus.

www.theclimatescam.se/2012/11/25/nar-ideer-blir-farliga/#comments

Dokumentet 13/00622 fortsätter: *Nämnden uttalade i samma beslut att det måste vara möjligt för ett programföretag att sända program och inslag som presenterar nya forskningsrön, utan att någon som ifrågasätter dessa rön samtidigt får komma till tals.*

Att det inte sker samtidigt må så vara, men det sker aldrig och är systematiskt.

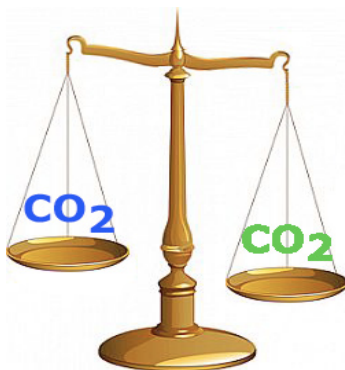
* Jag anmäler VV och Jens Ergon för att ha framfört det felaktiga påståendet att AR5 inte nämnvärt skiljer sig från AR4, ... *den grova bilden ungefär densamma som förut. Enligt forskarnas scenarier kommer världens medeltemperatur stiga med 1,3 – 5,8 grader till år 2100. IPCC's AR4 var fullständigt fel. Det vore häpnadsväckande om AR5 skulle innehålla samma fel och det gör det inte heller.*

www.thegwpf.org/report-global-temperature-standstill-real/

* Jag anmäler Vetenskapsredaktionen för att ensidigt beskriva koldioxid som något ont och som ett hot. Programmen sammantagna saknar balans och saknar försök till värdering mellan koldioxidens nytta och koldioxidens oönskade egenskaper. Detta är viktigt eftersom det har så stor politisk och ekonomisk betydelse.

SVT har bästa möjlighet att sprida **allsidig** information. Det bör också vara en **skyldighet** som åvilar ett public serviceföretag !

Jämför bilaga
5, 6 och 7.

Yrkanden

För att reparera den skada som ensidigheten och den felaktiga rapporteringen medfört yrkar jag att Granskningsnämnden skall ålägga Vetenskapsredaktionen följande:

ETT

- att den internationellt aktade och välkände klimatforskaren, professor Lennart Bengtsson, som förutom vid Uppsala universitet är verksam vid ISSI i Bern och universitetet i Reading samt medlem i Kungliga Vetenskapsakademien skall ges en lång intervju. Han har gjort en bra sammanfattning "Skräms inte med klimatet!" och säger "Vi skapar en väldig ångslan utan att det är befogat". Se även bilaga 8.

www.tjust.com/2013/lb-katt.pdf

samt att Vetenskapens Värld bjuder in Eija-Riitta Korhola doktor på EU:s klimatagenda. "EU:s klimat- och energipolitik kännetecknas av ett otal irrationella lösningar ... Saken har förvärrats av en enorm aningslöshet och brist på sakkunskap".

Miljörelsen har misslyckats är en annan slutsats i avhandlingen. "Det värsta miljöhotet är fattigdomen. Men i miljöretoriken romantiserar man fattigdomen. Jag ser också att det i miljörelsens recept i klimatfrågan finns förvånansvärt mycket mekanismer som direkt skapar fattigdom och ojämlikhet."

www.storkamp.com - katternö, februari 2012.

Klimatfrågan har spårat ur och fått drag av frälsningslära, anser Eija-Riitta Korhola, som är aktuell med en doktorsavhandling där hon analyserar EU:s klimat- och energipolitik.

TVÅ

- att professor Ingemar Nordin skall få möjlighet att i Vetenskapens Värld reda ut konsensusbegreppet. Det är lämpligt att han samtidigt får kommentera de beskyllningar på vetenskapsförfälskning och Lysenkoism som riktas mot IPCC. Det är särskilt aktuellt eftersom IPCC skall ha möte om AR5 i Stockholm 23:e - 26:e september i år.

TRE

- att ett helt program skall ägnas åt koldioxidens positiva betydelse för mänskligheten och liv på jorden (Bilaga 5). Med alltför mycket fokus på den nu snart döda klimatbubblan glömmar man bort koldioxidens positiva effekter. Så tex antyder AR5 i kapitel 6 en ökad växtlighet på hela 26% vid en fördubblad koldioxidhalt. Det bör i programmet visas en beräkning av hur stort ekonomiskt värde och minskad fattigdom den ökade växtligheten har som den ökande koldioxidhalten medför. Koldioxid är livets gas förutan inget på jorden skulle kunna leva.

Med mer koldioxid har vi fått en mycket grönare jord (6 - 13% sedan 1980), öknarna hindras från att breda ut sig och den svenska skogen växer så det knakar. Förra året blev ett rekordår för skörd av majs och vete.

Ann Lövving-Henriksson och Lena Krantz kan vara lämpliga intervjuobjekt.

www.theclimatescam.se/?s=Enrichment

Mitt huvudsakliga engagemang har med tiden kommit att få inriktningen att protestera mot de överdrifter och ibland rena lögnar som media visar i TV och skriver i olika tidningar. Vi behöver information, inte desinformation, för att kunna fatta de beslut som gör mest nytta i framtiden.

Lena Krantz

Innan decenniet är över så kommer vetenskapen att ha insett att om det är tack vare vår förbränning av fossilt kol som vi har lyckats berika atmosfären med koldioxid så är det det bästa mänskligheten gjort för livet på jorden.

Sten Kaijser, professor Uppsala

FYRA

- att Vetenskapsredaktionen ägnar ett helt program åt den dynamiska kolcykeln, således inte begränsat till figur Ch6 figur 6.1, jordens resurser av kol och till hur många ppm det räcker samt redogör för olika åsikter om klimatkänsligheten således både de alarmistiska och de måttfulla. Fig 1 och figur i kapitel 'Koldioxidens mättnad' får då pedagogisk betydelse. Det är viktigt för att den intresserade allmänheten skall kunna förstå diskussionerna vid IPCC möte i Stockholm 23:e - 26:e september.

FEM

- att Vetenskapsredaktionen genomför en enkät hos samtliga riksdagsledamöter om **Miljardkronorsfrågan**, se bilaga 1, och redovisar resultatet partivis. Samtidigt bör Vetenskapens Värld ställa samma fråga retoriskt till alla sina tittare.

Hur många av er har tänkt tanken, att bioeldade kraftvärmeverk drivs av ved som vi får ur luftens koldioxid? Utan koldioxid ingen ved och ingen kraftvärme. Koldioxid är på många sätt synonymt med liv och tillväxt. När vi obetänksamt och i många fall med ursinne (jämför föräldravrålet) jagar koldioxid som en fiende sparkar vi samtidigt undan fötterna på oss själva.

Flera oberoende experter har påtalat att Sverige använder sina resurser på ett felaktigt sätt. Klimatforskningen behöver frigöras från nuvarande alarmism!

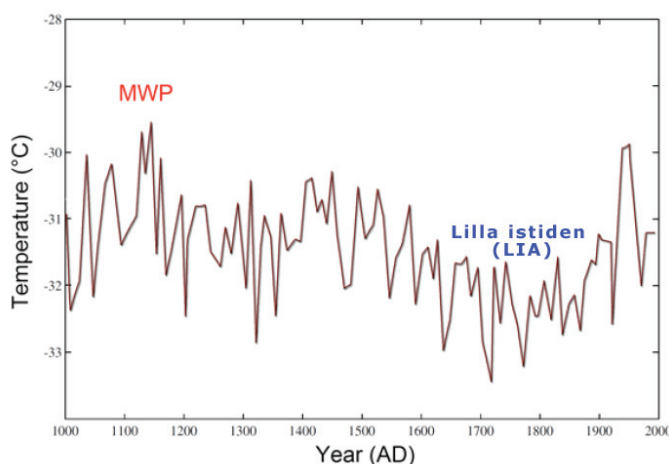
Lars Gustafsson, kristdemokraterna

Kommentar: Näringsdepartementet (C-alarmism) styr forskning genom Vinnova och Energimyndigheten och är samtidigt "Energidepartement". Även Miljödepartementet (C-alarmism) styr i energi och forskningsfrågor. Forskare rapporterar om kraftig politisk styrning av forskaranslag i klimatalarmistisk riktning. Centerpartiet har kanske 70% inflytande men endast 4% av partisympatierna, det är skickligt.

- Om jag har en påse med fyra gröna och sjuttio svarta kulor och tar upp en kula, hur stor är då chansen att kulan jag får upp är grön?
- Det är 50% chans.
- Hur kan det vara det?
- Antingen får du upp en grön kula eller så får du inte upp en grön kula.

Regeringsöverenskommelsen

Det var varmare förr och det rapporteras att isbjörnarna vid Nordpolen mår utmärkt.

Central Greenland surface temperature reconstruction for the last millennium. Adapted from Kobashi et al. 2010

**Stöd vårt klimatarbete.
Bli Isbjörnsfadder!**

Hur kommer de pengarna att användas?
Det påstås, att organisationens VD har mer betalt än USA's president.

Lars Cornell

vit@tjust.com

Det här dokumentet finns på URL:
www.tjust.com/2013/1000000000.pdf

MILJARDKRONORSFRÅGAN

Koldioxid är växternas mat. Den ger oss bröd på bordet, mjölk till våra barn och fisk i havet. Med mer koldioxid har vi fått en mycket grönare jord, öknarna hindras från att breda ut sig och den svenska skogen växer som aldrig förr. Förra årets skörd av majs och vete blev rekordstor. Att våra satelliter nu ser en grönare jord (6 - 13% sedan 1980) beror mycket på att koldioxidhalten ökat från 300 till 400 ppm. IPCC's rapport AR5 anger en ökad växtlighet på hela 26% vid en fördubblad koldioxidhalt.

För mycket koldioxid är inte bra, men klimatfaran är överdriven. Jordens temperatur beror på så mycket annat än koldioxid, det har även IPCC börjat inse. Känsligheten för koldioxid har överdrivits och dessutom avtar koldioxidhalten fortare än man tidigare antagit.

www.tjust.com/2013/IPCC-koldioxidhalt.png

www.tjust.com/2013/standstill-AR5.png

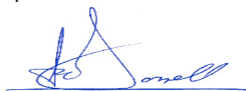
www.tjust.com/2013/ggc.pdf

Vi kommer inte att nå 2°-målet. Förmodligen når vi inte ens fram till 1,5°-målet till år 2100 oavsett om vi 'gör något' eller ej. Med nuvarande kunskap är det mest sannolikt att vi når 1°C eller något mer. Av det har temperaturen redan ökat 0,7°. Det återstår således ungefär en halv grad och det är inget att oroa sig för.

Havet har i 180 år höjt sig med ca 3 mm/år. Det höjer sig mindre nu än tidigare.

Om du hade en Aladdins lampa och fick bestämma vilken koldioxidhalt vi skall ha på vår jord, vilken nivå skulle du då välja?

Tjust i mars 2013

Lars Cornell
lars@wesee.se
0493-67074

SVTs RAPPORT

www.svt.se/nyheter/vetenskap/varlden-haller-pa-att-missa-2-gradersmalet

Världen håller på att missa 2-gradersmålet

Utläckt klimatrapport

Trots alla varningar om vad som riskerar att hända, fortsätter världens utsläpp av växthusgaser att stiga - med oförminskad styrka, det visar en ännu opublikerad delrapport som FN:s klimatpanel kommer att presentera, och som SVT har tagit del av.

UPPDATERAD 5 MARS 2013 - 16:55

Världen håller på att missa chansen att undvika allvarliga klimatförändringar. Det är ett av huvudbudskapen i den kommande mastodontrapporten från FN:s klimatpanel IPCC, som lanseras med början i Stockholm i september i år.

– Dörren för klimatmålen håller på att stängas, konstaterar den schweiziske professorn i klimatfysik Thomas Stocker, på besök i Stockholm.

Stocker leder arbetet med den första delen i den omfattande genomgång av klimatforskningens slutsatser som FN:s klimatpanel IPCC ska lansera under 2013-2014.

– Vi är mitt uppe i att färdigställa rapporten och håller nu på att gå igenom de över 30000 kommentarer vi fått in under den sista review-vändan. 250 forskare arbetar för högtryck med att slutkolla modellsimuleringar och skärskåda observationer och data. Allt för att göra rapporten så fullständig som möjligt, berättar Stocker.

Grunden för politikernas förhandlingar. Totalt handlar det om tusentals sidor och ett arbete som tagit många hundra forskare flera år att sammanställa. Och

det är ingen betydelselös forsknings-sammanställning. IPCC-rapporterna utgör den vetenskapliga grunden och referensramen för klimatförhandlingar och hela den politiska striden om klimatet och utsläppen av växthusgaser.

Och den kommande rapporten kan få avgörande betydelse för jordens framtida klimat. 2015 skall enligt planerna ett nytt globalt klimatavtal bli klart. Och under åren fram till 2020, när klimatavtalet ska träda i kraft, bör också något drastiskt ske med världens växande utsläpp av växthusgaser – i varje fall om man enligt forskarna skall ha en rimlig chans att undvika allvarliga klimatförändringar. Det handlar alltså om ett antal nyckelår under vilka IPCC-rapporten kommer att utgöra den vetenskapliga grunden.

– Den här rapporten kommer få stora konsekvenser. Och det är man väl medvetna om, konstaterar Marianne Lilliesköld på Naturvårdsverket, som utgör svensk kontaktpunkt för IPCC.

Redan nu florerar utkast till de två första delrapporterna på nätet, upplagda av så kallade klimatskeptiker som kritiserar FN:s klimatpanel för hemlighetsmakeri.

– Vi beklagar att utkast spridits på det sättet. Det handlar om arbetsdokument och de som spridit dem har brutit sina löften som faktagranskare. I princip vem som helst har kunnat anmäla sig som faktagranskare och därmed blivit den del av processen och fått rapportutkastet. Vi har fått in tiotusentals kommentarer på det sättet. Så jag tycker att vi har en mycket öppen process, kommenterar Stocker.

1,3-5,8 grader till år 2100

På SVT Vetenskap har vi nu också, genom egna källor, tagit del av utkastet till den tredje delrapporten – och kan därmed för första gången ge en bild av det förväntade innehållet i den kommande IPCC-rapporten som helhet.

Å ena sidan är det tydligt att klimatforskningen gått fram rejält. Förbättrade klimatmodeller, nya kunskaper om allt från molnbildning, stoft i atmosfären och forna klimatförändringar till nya data om havsförsurning och hur smältande isar bidrar till höjda havsnivåer.

Men samtidigt som kunskapsbilden har blivit alltmer förfinad så är den grova bilden ungefär densamma som förut. Enligt forskarnas scenarier kommer världens medeltemperatur stiga med 1,3–5,8 grader till år 2100, jämfört med 1900-talets början. Spannet beror på hur stora utsläppen av växthusgaser kommer att bli under 2000-talet, men också på hur känsligt klimatsystemet egentligen är för växthusgaser.

Men det finns en avgörande skillnad från IPCC:s förra rapport 2007. Det har gått sex år. Sex år när utsläppen av växthusgaser fortsatt att växa i oförminskad takt, så när som på en liten dipp efter finanskrisen 2008. Mellan 2000-2010 växte i själva verket utsläppen i världen snabbare än på någonsin sen 1970, trots klimatförhandlingar och forskarnas alla varningar.

Nu ytterst nära att missa målen

Och det här är ett centralt tema, inte minst i den tredje delrapporten. Värden är nu ytterst nära att helt missa chansen att minska utsläppen i tid för att med rimliga medel hålla den globala uppvärmningen under de 2 grader som av forskare och politiker brukar anges som gränsen till verkligt allvarliga klimatförändringar.

– Den bild som nu växer fram är att dörren för klimatmålen håller på att stängas. Världens utsläpp måste börja minska

inom några få år för att världen ska klara 2-gradersmålet. Och det framstår i dagsläget som ytterst ambitiöst, konstaterar Thomas Stocker.

Idag växer utsläppen i världen i en takt som motsvarar de värsta scenarierna i den kommande IPCC-rapporten, med förväntade temperaturökningar över 4 grader till år 2100. För att klara 2-gradersmålet måste världen antingen bryta alla trender och prognoser och börja minska de globala utsläppen inom några få år, senast 2020. Eller också måste man – vilket görs alltmer i den nya IPCC-rapporten – luta sig mer och mer mot det som kallas "overshoot" och "negativa utsläpp".

Dammsuga upp koldioxid eller spruta kylande stoft i atmosfären

Med detta menas att mängden växthusgaser i atmosfären under 2000-talet kommer överstiga gränsen för 2-gradersmålet, men att man i efterhand hoppas kunna pressa ner nivåerna igen, inte minst med hjälp av olika tekniska lösningar för att i stor skala suga koldioxid ur atmosfären och lagra i underjorden.

Alternativt måste världen nyttja de andra tekniska lösningar för att i efterhand reparera ett havererat klimat – alltifrån att spruta kylande stoft i atmosfären till än mer science fiction-lik uppslag – som går under det gemensamma namnet geoteknik, och som också fått en utvidgad genomgång i den nya IPCC-rapporten.

Språket och tongångarna i IPCC-rapporterna är – som sig bör – sedvanligt faktamässigt och propert. Ingenstans står explicit att 2-gradersmålet börjar te sig alltmer realistiskt. Men under ytan är det svårt att ta miste på budskapet: Världen håller på att missa chansen att undvika allvarliga klimatförändringar.

SVT VETENSKAP
Jens Ergon

Lilla istiden kan redan vara här

Är vi på väg mot en ny liten istid? En stor del av norra halvklotet har vid årsskiftet drabbats av ett markant kallt väder. Är detta början på en trend eller något tillfälligt? Onekligen har det globala klimatet envist vägrat att bli varmare sedan sekelskiftet och klimat följer därmed inte det scenario som IPCC, International Panel on Climate Change, anger i sin rapport. En kort kallperiod bevisar inget, men vi bör kanske betrakta den grund varpå tron på ett varmare klimat vilar.

Tron på ett allt varmare klimat är baserad på teori och modeller. En mycket viktig faktor i dessa är ett hävdad markant samband mellan mängden koldioxid i atmosfären och klimat. Eftersom människan förbrukat stora mängder fossila bränslen har koncentrationen av koldioxid i luften stigit och därmed förväntas också temperaturen att stiga i framtiden.

Enligt de data som presenteras i IPCC var mängden koldioxid i atmosfären tämligen konstant under århundradena före industrins utbyggnad. Därefter har koncentrationen långsamt stigit fram till cirka 1950. Därefter har koncentrationen ökat allt mer markant. Denna åsikt är baserad på mätning av koldioxid i iskärnor, en metod som alltmer ifrågasatts. Direkta mätningar av mängden koldioxid i atmosfären, som har utförts sedan början av 1800-talet, visar stora variationer. Förekomsten av en markant variabilitet även längre tillbaka i tiden har påvisats genom studier av torvavlagringar. Den av IPCC använda stadiga ökningen av koldioxid i luften är troligen fel och bör inte användas som en viktig faktor vid beräkning av det framtida klimatet.

IPCC hävdar ett klart samband mellan koldioxid och klimat: man framhåller att både mängden koldioxid i luften och temperaturen har stigit under 1900-talet. Beaktas variabiliteten i dessa faktorer under 1900-talet är det omöjligt att se ett samband utom under åren mellan 1970 och 2000. Under huvuddelen av 1900-talet saknas samband.

Få kan ha undgått höra att den globala temperaturkurvan som IPCC försetts med från universitetet i East Anglia har modifierats för att ge ett bättre stöd för växthusteori. Enligt ett antal oberoende

studier av klimatet inom begränsade områden var temperaturen omkring 1940 lika hög som omkring år 2000. Den globala uppvärmningen inträffade därför innan stora mängder koldioxid producerades. Data oberoende av de manipulerade dataserierna från East Anglia visar inte en global uppvärmning utöver den före 1940.

Vid flera tillfällen har förespråkare för växthusteori sagt "det finns ingen annan förklaring än mängden koldioxid i luften".

Men det finns andra teorier. Ett antal forskare har visat ett samband mellan solens aktivitet och klimat - antalet solfläckar visar solens aktivitet. Solens aktivitet påverkar jordens magnetfält vilket i sin tur reglerar mängden kosmisk strålning som når atmosfären. Denna faktor - det så kallade rymdvädet - påverkar molnmängden, en faktor som har mycket stor betydelse för temperaturen, jämför förhållandena i skuggan av ett moln och ute i solskenet en sommardag.

Utöver solens aktivitet påverkas klimatet av till exempel förekomsten av stora vulkanutbrott och förändringar av havens strömmar. Lokalt påverkas klimatet av tät bebyggelse.

En värld har övertygats om att en faktor, koldioxid, styr klimatet och att vi kan förhindra framtida förändringar genom att kontrollera utsläppen av denna gas. Utöver att stora anslagssummor lagts ner på att bevisa denna teori, som tycks vara av underordnad betydelse, har den ensidiga satsningen medfört att forskningens trovärdighet reducerats allvarligt.

Efter en lång tids studier av klimatets variationer har jag kommit fram till att rymdvädet talar för att vi sannolikt går mot en kallare period än en varmare. Vi kan redan nu befinna oss i inledningen till en liten istid, som kan behålla sitt grepp tiotals år framöver.

Ett kallare klimat medför givetvis stora effekter för samhällsplaneringen.

Det är hög tid att rusta så att samhället fungerar även i betydligt kallare klimat.

WIBJÖRN KARLÉN

WIBJÖRN KARLÉN är klimattforskare och professor emeritus i naturgeografi vid Stockholms universitet. Han är också invald i Kungliga vetenskapsakademien som ledamot nummer 1368 och i Stockholmsinitiativets råd.

Det har från första början saknats en stabil vetenskaplig grund för FN:s och hela västvärldens klimatarbete, skriver Lars Bern.
Lars Bern är teknologie doktor och ledamot av Kungl. Vetenskapsakademiens miljökommitté.

Klimatpolitik på lösan grund

Det har från första början saknats en stabil vetenskaplig grund för FN:s och hela västvärldens klimatarbete. Efter larm bl.a. från den svenska meteorologen Bert Bolin inrättade FN 1988 sin klimatpanel (IPCC) med syfte att samla in och bearbeta vetenskapligt material rörande människans förmodade klimatpåverkan. På IPCC:s hemsida anger man sitt syfte med *"att på ett omfattande, objektivt, öppet och genomskinligt sätt värdera den senaste vetenskapliga, tekniska och socioekonomiska litteraturen världen över som är av betydelse för att förstå risken med klimatförändring orsakad av mänskliga aktiviteter, dess observerade och förväntade effekter och möjligheter till anpassning och begränsning"*.

Baserat på denna avgränsade målsättning har man byggt teoretiska datormodeller för att försöka bedöma människans klimatpåverkan det närmaste århundradet. Modellberäkningar har gjorts av fysiska storheter utan att känna till alla relevanta bakgrundsfaktorer av betydelse som påverkar det man skall beräkna. De som sysslat med empirisk vetenskap vet att en sådan arbetsmetod saknar vetenskapligt värde och snarast är att betrakta som pseudovetenskap.

Om man tittar på vad vi kan få fram om jordens 4,5 miljarder år långa historia så framtonar bilden av mycket variabla förhållanden. Det vi kallar klimat har varit ständigt förändring. Något har legat bakom dessa förändringar. Om vi krymper tidsperspektivet till bara den sista 10.000-delen av jordens historia framtonar ändå bilden av en planet där något fått klimatet att variera väldigt mycket och under korta intervaller.

Under större delen av dessa senaste 450.000 år har vår del av jorden varit täckt av ett kilometerjockt istäcke. Detta istäcke har fem gånger under perioden dragit sig tillbaka för kortare isfria perioder kallade interglacialer. Vilka faktorer har styrt dessa dramatiska klimatvariationer?

Just nu befinner vi oss i Holocene som har pågått i 11.500 år. Isfriheten går av allt att döma mot sitt slut eftersom dessa värmeperioder inte brukar vara mer än max. 15.000 år. Även om vi begränsar vår studie bara till Holocene som omfattar två miljondelar av jordens historia, framtonar bilden av ett mycket dynamiskt klimat med variationer av den globala temperaturen med plus minus flera grader långt före människans inverkan. Således måste dessa naturliga klimatvariationer huvudsakligen ha orsakats av icke an-tropogena faktorer. För att mitt i denna dynamiska miljö kunna bedöma den

tillkommande antropogena andelen, som IPCC ger sken av att kunna, måste vi ha en naturlig referensnivå som utgångspunkt. För att beräkna den behöver vi identifiera och kvantifiera de icke antropogena faktorerna. Kunskapen på detta område är dock synnerligen begränsad och i vissa avseenden vet vi nästan ingenting.

De faktorer vi vet har varit viktiga för klimatet på jorden är i första hand solaktiviteten eftersom jorden hämtar all energi på olika sätt från solen. Historiskt är samvariationen mellan jordens klimat och solaktiviteten iögonenfallande. Andra faktorer som vi blivit varse på senare år är intensiteten i den kosmiska strålningen, variationer i jordmagnetismen, naturliga variationer i jordens ozonskikt, jordbanans varierande ellipticitet, jordaxelns vobbling, jordens förhållande till övriga planeter i solsystemet, naturliga förändringar i atmosfärens sammansättning, vulkanaktivitet, asteroidnedslag, havens cirkulation, luftströmmar och slutligen antropogen påverkan. Det sista genom avverkade skogar, plöjda åkrar, samhällets infrastruktur som byggnader och hårda ytor, samhällets energianvändning, utsläpp av föroreningar som sot, svaveldioxid och ozonpåverkande substanser, flygets kondensstrimor och slutligen genom utsläpp av växthusgaser.

För att kunna göra en meningsfull modell av hur vi kan förvänta oss att klimatet skall utvecklas måste vi ha god kännedom om samtliga av alla dessa faktorer inverkan och hur de påverkar varandra. Den kännedomen saknas till mycket stor del, därför är det ren pseudovetenskap att ge sken av att kunna bedöma den begränsade delen av klimatvariationen som är antropogen. **Vi har helt enkelt inte någon fast referenspunkt från vilken människans inverkan på klimatet kan mätas.**

Min slutsats kan illustreras med en rad exempel. Låt mig av utrymmesskäl begränsa mig till havsnivåns stigning som ofta nämns av alarmister. Den har från mitten av 1800-talet varit 2-3 mm per år till följd av återuppvärmningen efter den lilla istiden. Under tiden fram till Andra Världskriget var denna utveckling i stort sett opåverkad av människans

utsläpp av växthusgaser. Fram till dess måste således utvecklingen ha haft naturliga orsaker och kan därför fungera som kalibrering. Utgående från den naturliga nivåhöjningen kan man förmoda att det senaste halvseklets förändringar i havsnivåutvecklingen är ett mått på mänsklig påverkan. Problemet är att man svårt kan se någon tydlig sådan förändring som korrelerar till den stigande koldioxidhalten och andra antropogena faktorer.

Den klimatforskning som legat till grund för klimatlarmen de senaste 40 åren har varit sprungen ur en utveckling av den unga meteorologiska forskning som tog fart först under Andra Världskriget. Med datorernas och satelliternas intåg fick meteorologerna tillgång till instrument för att göra modeller av vädersystemet, med vilka man kunde förbättra väderprognoserna. När meteorologerna senare började intressera sig för klimatet gick de tillväga på ett likartat sätt. Till dags dato har man tagit fram ett trettio-tal dataprogram som försöker simulera det globala klimatet hundra år framåt. Det är dessa modeller som IPCC har använt när man gjort de "projektioner" som legat till grund för klimatlarmen.

I förhållande till jorden klimatsystem som är oerhört komplicerat med tanke på en myriad av påverkansfaktorer, är modellerna ytterst primitiva och lämnar en lång rad både naturliga och antropogena faktorer utan beaktande. När datorernas teoretiska beräkningar ställts mot faktiska observationer av vädersystemet, har de inte överensstämt på nästan någon punkt. Mest iögonenfallande är att ingen modell kunnat förutse den sedan 17 år avstannade globala återhämtningen. Baserat på sina modeller hävdade modellbyggarna så sent som för 5-6 år sedan att vi måste räkna med snöfria vintrar framöver. Vintrarna därefter har rakt emot deras beräkningar varit snörikare än vanligt. Och nu försöker man desperat försvara sina modeller genom att sopa igen spåren efter tidigare prognosmissar. Nu påstår man plötsligt att modellerna visar att den rikliga snön på senare år "orsakats av global uppvärmning". Snart sagt varje extrem väderhändelse försöker modellbyggarna förklara med "back-

tracking" av modellerna, trots att det inte går att spåra någon onaturlig tendens i statistiken för olika väderhändelser. Ett exempel är försöken att förklara torkan i USA i somras med klimatförändringar, men en regeringsstudie har visat att även den låg inom ramen för normal variabilitet.

För mig är det självklart att klimatmodellerna är i stort sett värdelösa som prognosinstrument. Det var när jag själv, med min erfarenhet av forskning med hjälp av modellsimuleringar, fick klart för mig att klimatlarmen byggde på sådana modeller som jag blev klimatskeptiker. Forskare överskattar alltid sin förmåga att med datormodeller kunna simulera komplexa system. Detta gäller såväl inom ekonomin som inom geovetenskaper. Det går inte ens att simulera ett så trivialt system som en dubbel pendel annat än en kort period. Att med någon som helst relevans kunna simulera jordens ytterst komplexa klimat hundra år framåt är i praktiken helt omöjligt.

Modeller skulle på sin höjd kunna fungera för att beräkna ett nuvärde för klimatets derivata. Men som exemplet med de felaktigt prognostiserade snöfria vintrarna visar, klarar modellerna inte ens av det. Flertalet meteorologer saknar i stort sett kompetens inom de övriga geovetenskaperna på områden som påverkar klimatet, de tenderar därför ofta att underskatta t.ex. solens viktiga inverkan och geologiska cykler som styrt klimatet i årmiljoner. Därmed har man ingen fast naturlig klimatutveckling att kalibrera mot för att ha en chans att rätt kunna bedöma det antropogena bidraget på lång sikt. Meteorologernas beräkningar förutsätter i princip ett fryst tillstånd för de icke antropogena faktorerna, vilket vi vet aldrig inträffar.

Under en period gick det så långt att FN:s klimatforskare t.o.m. försökte mobba ut astrofysiker som pekade på solaktivitetens och den kosmiska strålningens betydelse för den viktiga molnbildningen. Astrofysikern Piers Corbyn är f.ö. den forskare som gjort de i särklass bästa långtidsprognoserna över vädrets utveckling och han utgår i huvudsak från solaktiviteten. Han har vid upprepade

tillfällen spöat både SMHI:s och Brittiska Met Offices prognoser. Också bland geologer som har haft ett historiskt perspektiv på klimatet har skepsisen mot klimatlarmen länge varit uttalad. **Den vanliga föreställningen bland politiker, forskningsbyråkrater och media om att det råder konsensus i den vetenskapliga världen är fel. Däremot har politiskt styrda starka intressen under något årtionde lyckats hindra forskare med en avvikande uppfattning att komma till tals.**

En siffra som har cirkulerat friskt i den alarmistiska propagandan är den om att 97% av alla klimatforskare skulle vara överens om den alarmerande bilden. Upprinnelsen är en ganska trivial enkät på nätet till 10.257 forskare inom geovetenskaper där bara 3.146 st svarade. Bland dem valde man att särredovisa 77 som ansågs vara klimatforskare. Bland dessa svarade 75 att man trodde att mänskligheten bidrog till klimatförändringar. Vad jag kunnat förstå var frågan så formulerad att alla jag känner som är skeptiska till klimatlarmen även hade svarat ja på den här enkäten. Det uppseendeväckande var att två svarade nej inte att 97% sa ja som frågan var ställd. Det råder säkert konsensus om att dagens samhälle har en inverkan på klimatet, men vi har ingen aning om hur mycket och åt vilket håll. Vi kan bara gissa.

Klimatpolitiken som underblåses av egenintressen inom överstatliga byråkratier som FN och EU har främst slagit rot i västvärlden och innebär ett fullständigt vansinnigt slöseri med ekonomiska resurser, ett slöseri som är en starkt bidragande orsak till västvärldens djupa ekonomiska kris. En betydligt klokare och mer pragmatisk politik hade varit att avvakta och se hur en stigande koldioxidhalt och någon grads uppvärmning de facto påverkar livet på jorden. Under tiden borde resurserna satsas på en högre beredskap för klimatvariationer som ändå kommer att behövas, eftersom vi vet att klimatet alltid kommer att förändras - med eller utan människans inverkan.

Lars Bern

"Vad stort sker, det sker tyst"

by Lena Krantz

Gästintlägg av Ann Löfving-Henriksson

Media har lyckats otroligt väl med sin information om vad en ökande koldioxidhalt i atmosfären eventuellt skulle kunna tänkas ha för oönskade konsekvenser. Mer koldioxid förväntades ge klimatförändringar som i sin tur skulle stressa planetens växt- och djurliv, minska tillväxten, öka svälten, förorsaka utrotning av många växt- och djurarter.

Koldioxidhalten har ökat, men hur stämmer hotbilden med verkligheten?

I total medietystnad har det skett en omfattande forskning om sambandet mellan atmosfärens koldioxidhalt och växtligheten. Denna forskning har sammanfattats av och redovisats vid Center for the Study of Carbon Dioxide and Global Change och bygger på både satellitdata och mera jordnära data. Huvudpersonerna vid centrat är Dr Craig D. Idso och Dr Sherwood B. Idso, vilka även skrivit stora delar av rapporterna.

För några år sedan gav de ut boken "CO₂, Global Warming and Species Extinction: Prospects for the Future". Under 2011 kom "The Many Benefits of Atmospheric CO₂ Enrichment" och strax före jul förra året kom "The State of Earth's Terrestrial Biosphere: How is it Responding to Rising Atmospheric CO₂ and Warmer Temperatures?".

Vad berättar dessa publikationer?

Vår grönskande jord

Det kortaste svaret är GG eller Global Greening dvs vi ser en allt mer grönskande planet. Denna grönska har påvisats i de naturliga systemen från tropikerna till den arktiska tundran, på höga höjder och naturligtvis i de alltmer effektiva jord- och skogsbruken världen över.

Produktiviteten i den terresta biosfären har sedan 1980t (enligt satellitbaserade studier) ökat med mellan 6 och 13 % och beräkningar visar att den ökade växtligheten har medfört att landmassan globalt sett har gått från att vara en kolkälla till att bli en kolsänka.

Det har funnits många förslag till vad denna produktivitetsökning beror på. En varmare jord, längre växtsäsong, ökad nederbörd, minskad temperaturskillnad under dygnet, ökad halt av kväveföreningar, mera ljus i trädskronorna på grund av mera ljusspridande partiklar i luften och en högre koldioxidhalt är några exempel. Alla faktorer kan här och var ha viss betydelse, men den avgörande och gemensamma faktorn globalt sett är ändå den ökande halten av koldioxid i atmosfären.

Koldioxidens betydelse för växterna

I *The Many Benefits of Atmospheric CO₂ Enrichment* redovisas 55 olika effekter av en ökad koldioxidhalt och de flesta gäller växtligheten.

Först och främst är CO₂, som alla vet, helt nödvändig för fotosyntesen, men den nuvarande halten är så låg att CO₂ måste betraktas som en begränsande faktor för tillväxten. Växthusodlare, som sedan länge låtit berika luften i växthusen med extra koldioxid, har känt till detta och alla, som pratar med sina pelargonier, har genom sin utandningsluft hjälpt skyddslingarna att frodas. Trots det senaste seklets ökning av koldioxidhalten ligger den fortfarande långt under den optimala och särskilt märkbart är det på höga höjder där partialtrycket är extra lågt.

Mera CO₂ ger alltså ökad primärproduktion i växtens gröna delar. I kontrollerade försök ökades koldioxidhalten med 300 ppm. Då ökade örternas produktion med 1/3 medan vedväxternas ökade med 1/2 eller mer. Överskottet lagras i stammen och i växtens underjordiska delar. Detta gäller framför allt i vedväxter, särskilt i tropikerna och det visar sig i att årsringarnas bredd har ökat i takt med koldioxidhalten. Speciellt gäller det de tropiska skogarna sedan 1980. En stilla undran, kan denna hockeykurva spöka i samband med Mannkurvan?

De allt kraftigare stammarna i de tropiska skogarna lagrar alltså mer och mer biomassa och vilket kan förklara 40% av *the Missing Terrestrial Carbon Sink*. Vad vi än fått höra om utrotning av den tropiska regnskogen så visar alltså studierna att den växer och frodas och det gäller inte minst den gamla tropiska regnskogen, urskogen, som har ansetts vara "i balans". Idso uttrycker det som att den *Spry for it's age*.

Den direkta koldioxidgödningen är viktig men koldioxiden har fler effekter.

Det är väl känt att antalet klyvöppningar per ytenhet minskar med ökad koldioxidhalt. Dessutom hålls dessa "växternas munnar" inte vidöppna om det är gott om koldioxid. Färre och mer slutna

öppningar gör att vattenförlusten, transpirationen, vid CO₂-upptaget minskar. Växternas får på så sätt en mer effektiv vattenhushållning.

Den effektivare vattenhushållningen är värdefull på många sätt. Med lägre vattenstress kan växterna hantera andra stressfaktorer bättre. De blir med andra ord mer stresståliga. Inte nog med det! Minskad stress kan göra växten mera temperaturtålig dvs öka den temperatur vid vilken växten har sitt optimum.

I torrområden blir vattenhushållningen extra viktig. När växten sparar på vatten kan den värdefulla fukten i jorden bevaras. Den högre koldioxidhalten bidrar alltså på flera sätt till att växterna kan invadera torrområden och minska ökenutbredningen på jorden.

Saharas ökande grönska i randområdena är omtalad, men även kalla torrområden som den arktiska tundran grönskar. Där ökar växttäckets genom att mossor och vintergröna småbuskar, vedväxter, breder ut sig. Ett ökat växttäck kan i känsliga områden dessutom minska erosionen.

Tvårt emot hotbilden så har studier visat att diversiteten har ökat på den arktiska tundran. I dessa kalla områden är vattenhushållningen och koldioxidens direkta gödnings effekt naturligtvis viktiga men här har även ökad temperatur betydelse. Ökad temperatur kan dels medföra en något utökad växtsäsong och dels att ytskiktet som sommartid tinar fördjupas. På så sätt ökar även nedbrytningen, mineraliseringen, och därmed näringsinnehållet i jorden. När primärproduktionen sätter fart gynnar det naturligtvis hela näringsväven i området.

Även den Mongoliska öknen grönskar trots kraftigt ökat betestryck. Här på de höga höjderna är växtligheten särskilt gynnad av den högre koldioxidhalten och Tibet är numera en koldioxidsänka.

Av övriga faktorer som samverkar till den ökande växtligheten kan nämnas att rotsystemet tillväxer extra kraftig vid högre koldioxidhalt. Det gäller inte minst finrötterna där näringen sugas upp. När mykorrhizasvampar och andra symbionter dessutom får del av den tilltagande näringen från fotosyntesen leder det till att de växer till sig och kan

bidra med effektivare näringsupptag och kvävefixering.

Frodigare växter kan producera fler hormoner som t.ex. stimulerar celledelning och proteinsyntes. Ökad halt av kvävehaltiga proteiner i perennernas bladknoppar ger dem en fördel inför kommande års start av växtsäsongen.

Friska, frodiga växter kan producera mer antioxidanter, vilket är en del av deras försvarssystem. De kan även öka bildningen av tanniner. Med mera tanniner i blad och finrötter ökar växtens skydd mot insektsangrepp och jordbundna patogener och herbivorer. När rötterna får växa ifred så ökar kolhalten i jorden, dvs "den naturliga lagringen av koldioxid". Utsondring av monoterpener från växterna kan öka och de verkar avskräckande för patogener och herbivorer. Även nektarproduktionen kan öka osv.

Listan över allt positivt som friska och tämligen välgödda växter kan producera för att försvara sig och öka sin konkurrenskraft är lång.

Framtiden

Hur länge kan denna positiva utveckling hålla på? Tittar man enbart på koldioxidhalterna så ser framtiden ljus ut. Vid 150 ppm slutar växter att växa och vid 250 ppm anses de fortfarande svältfödda. Växthusodlare höjer ofta halten i växthusen till 600 ppm och först runt 1.000 ppm bedöms koldioxidtillgången optimal för genomsnittsväxten. I byggnader där krukväxterna frodas är det ofta ca 2.000 ppm och när vi pratar med dem får de en uppiggande utandningsdusch med 40.000 ppm CO₂.

Koldioxid kommer för lång tid framöver att vara en begränsande faktor för jordens växtlighet, men i varje blad, i varje stam och i varje rot världen över kommer respektive växt tyst och stilla dag ut och dag in att ge sitt bidrag till vår alltmer grönskande jord. Ju mer koldioxid desto mer grönska.

Vad stort sker, det sker tyst. Citatet är hämtat från E. G. Geijers hyllning till Odalbonden och får symbolisera vår globale odalbonde – och mediernas skamliga tystnad.

<http://www.co2science.org/education/book/2011/55BenefitsofCO2Pamphlet.pdf>

<http://www.co2science.org/education/reports/greening/TheStateofEarthsTerrestrialBiosphere.pdf>

<http://hockeyschtick.blogspot.se/2013/01/new-paper-predicts-co2-fertilization.html>

<http://www.nipccreport.org/articles/2013/jan/29jan2013a1.html>

20 toppforskare i unikt uppdrag: koldioxiden påverkar inte klimatet

Det finns inget samband mellan förhöjd koldioxidhalt och eventuella klimatförändringar. Uppvärmningen under 1900-talet ger inte anledning till oro, oavsett orsakerna. Den klimatpolitik som bygger på FN:s klimatpanel riskerar att drabba de fattiga mycket hårt. Det skriver Lars Bern och 20 professorer och docenter i naturvetenskapliga ämnen.

FN:s klimatpanel IPCC, Intergovernmental Panel on Climate Change, bildades 1988 med direktivet att sammanställa forskningsrapporter rörande människans inverkan på klimatet. IPCC:s syfte är att granska och sammanfatta vetenskaplig information som är relevant för mänskligt orsakad klimatförändring, inverkan av sådan klimatförändring samt alternativ för anpassning och åtgärder.

Perspektivet har gjort att man koncentrerat arbetet på en växthuseffekt orsakad av mänskliga utsläpp av växthusgaser som koldioxid, metan och lustgas. Denna inskränkning innebär att man inte tillräckligt uppmärksammat andra klimatpåverkande faktorer som exempelvis solmagnetismens inverkan på molnighet och havsströmmars variationer. Vi menar att det saknas belegg för att de klimatförändringar som kunnat observeras inte huvudsakligen har naturliga orsaker.

IPCC:s scenarier över hur man tror klimatet kommer att utvecklas bygger på datormodeller. Ett scenario är ingen prognos utan något som kan inträffa om vissa mänskliga aktiviteter utvecklas som väntat. Modellerna är konstruerade så att måttligt förhöjda halter av koldioxid i atmosfären ger upphov till en avsevärd uppvärmning. Med scenarierna som underlag har man sedan utfärdat och utfärdar larmrapporter.

Ledande alarmister har gått längre än IPCC och har med framgång lyckats föra ut bilden att deras påståenden är grundade på vetenskaplig konsensus. Men vetenskapliga fakta bestäms inte genom omröstning. Alarmismen har skapat en situation där det vetenskapliga samtalet är på väg att ersättas av hårklyverier

Påstående om vetenskaplig konsensus, angående den antropogena koldioxidens roll för klimatet, är inte endast ovidkommande utan också felaktigt. Detta illustreras av att den IPCC-kritiska Manhattandeklarationen undertecknats av mer än 600 kvalificerade akademiker, varav 200 är direkt engagerade i klimutforskning. Utvecklingen är ett allvarligt hot mot hela vetenskapssamhällets trovärdighet.

Grundat på nämnda scenarier påstår IPCC att allt tyder på att uppvärmning av jordatmosfären kommer att orsaka klimatförändringar som kan leda till en storskalig katastrof. Snabba genomgripande motåtgärder skulle dock enligt IPCC kunna begränsa de påstådda skadeverkningarna.

Vår uppfattning är:

- att man inte kunnat visa ett signifikant orsakssamband mellan förhöjd koldioxidhalt och eventuella klimatförändringar.
- att den observerade uppvärmningen under 1900-talet inte ger anledning till oro, oavsett orsakerna.
- att de klimatmodeller som larmrapporterna bygger på har ringa prognosvärde.

- att Manhattandeklarationen motbevisar påståendet om konsensus.
- att en klimatpolitik som bygger på IPCC:s scenarier riskerar att leda till ett förödande slöseri med mänskliga och ekonomiska resurser som främst drabbar de fattiga i världen.

Innan samhället fattar långtgående beslut rörande klimatpolitiken bör vi se till att stå på en säkrare vetenskaplig grund än den vi har idag. Regeringen bör därför initiera en hearing med ett brett spektrum av representanter för vetenskapssamhället med olika syn på klimatfrågan.

Vi uppmanar även till studium av följande länk (*) från USA-senatens miljöutskott.

Professor Göran Einarsson KTH
 Professor Lars G. Franzén GU
 Professor David Gee UU
 Professor Krister Holmberg CTH
 Professor Bo Jönsson LU
 Professor Sten Kaijser UU
 Professor Wibjörn Karlén UU
 Professor Jan-Olov Liljenzin CTH
 Professor Torbjörn Norin KTH
 Professor Magnus Nydén CTH
 Professor Göran Petersson CTH
 Professor CG. Ribbing UU
 Professor Anders Stigebrandt GU
 Professor Peter Stilbs KTH
 Professor Anders Ulfvarson CTH
 Professor Gösta Walin GU
 Docent Tage Andersson fd SMHI
 Docent Sven G Gustafsson fs Ericsson Radar
 Docent Olov Einarsson fd ABB
 Docent Thomas Hellström LTH
 Technologie doktor Lars Bern

(*)

http://epw.senate.gov/public/index.cfm?FuseAction=Files.View&FileStore_id=37283205-c4eb-4523-b1d3-c6e8faf14e84

Brev till
VD Eva Hamilton
Sveriges Television
105 10 Stockholm

Om SVT's rapportering i klimathotsfrågan

Den 7 maj sände SVT programmet Korrespondenterna med ett reportage från Vietnam. Jag påstår att reportaget var undermåligt i sin avsaknad av kritisk analys av orsakerna till de förhållanden som skildrades.

Jag skriver till Dig i Din egenskap av högsta chef för SVT i ren förtvivlan över den bristande objektivitet och det tendentiösa sätt som SVT gång på gång visar i frågan om det s k klimathotet. Vietnamreportaget blev droppen som för mig fick "bägaren att rinna över".

I Vietnamreportaget ställdes inte en enda fråga om alternativa förklaringar till den förlust av land som var kärnan i skildringen. Erika Bjärström lade helt enkelt fast att en ökning av jordens medeltemperatur med 0,8 grader under 1900-talet lett till att havets nivå stigit och lagt den förlorade arealen under sig. Dessutom kopplar hon, som vore det självklart, detta till en klimatförändring som skulle vara förorsakad av oss människor, d v s den s k antropogena uppvärmningen, AGW. Bjärström upphöjer sig därmed till expert i klimatvetenskap och spär på den skrämselfpropaganda som dessvärre präglar de flesta av både SVT's och andra massmedias reportage i klimathotsfrågan. Det hade varit på sin plats att låta någon eller några forskare från relevanta ämnesområden kommentera sakfrågorna. Det är troligt att vi då hade fått höra om alternativa orsakssamband som t ex att ett stort grundvattenuttag kan tänkas ge upphov till en landsänkning som lätt förväxlas med en höjning av havsnivån. Eller att tektoniska rörelser gör att landet sjunker. Ytterligare en tänkbar hypotes är att den naturliga slamtransporten till floddeltalandet rubbats p g a dammbyggen uppströms. I reportaget förekom inte en enda kritisk frågeställning, enbart overifierade amatörmässiga påståenden.

Det är svårt att tänka sig att Bjärström skulle vara ovetande om att forskningsläget i klimathotsfrågan är allt annat än klart. Det är därför närmast ousäktligt att hon utformar sitt reportage så onyanserat.

Jag tar Vietnamreportaget som ett aktuellt exempel på SVT's nonchalanta förhållningssätt till vetenskapsrapporter som inte styrker hypotesen om att vi går mot en katastrofal klimat-utveckling, huvudsakligen framkallad genom AGW.

Ett annat exempel: I ett nyhetsinslag i Aktuellt den 15 maj rapporterades från USA att det snöar där det inte borde snöa den här årstiden och att det rasar skogsbränder där det inte borde rasa skogsbränder den här årstiden. Allt skylls på klimatförändringar. Varför säger man inte att de flesta vetenskapsmän som ägnar sig åt klimatfrågorna anser att extremväder som alltid förekommit av och till inte har något att göra med den blygsamma temperaturhöjning vi sett under 1900-talet? Såväl meteorologer som klimatologer brukar till och med hävda motsatsen, d v s att vi för närvarande ser en viss minskning av extremväder! Kan man inte begära att en reporter som tar sig an ämnet känner till detta? Och varför beskrivs de senatspolitiker som uttrycker skepsis mot AGW-teorin med sådan arrogans?

Som nyhetskonsument måste jag konstatera att SVT inte förhåller sig objektiv i sin rapportering om klimathotsfrågan. I stort sett allt vetenskapligt underlag som motsäger eller nedtonar de värsta katastrofscenarierna undertrycks. Har SVT en etablerad policy som stipulerar att det skall vara så? I så fall bör det tillkännages och motiveras. I vilket fall som helst innebär förhållningssättet att SVT's tittare går miste om den objektiva folkbildande information som behövs för att vi skall kunna bilda oss egna genomtänkta uppfattningar i denna komplexa fråga. I den ordning som nu råder framstår SVT närmast som en osjälvständig megafon för en likriktad förutbestämd uppfattning i en högst kontroversiell fråga. Dessbättre

finns flera såväl svenska som utländska bloggar där den intresserade kan följa debatter och vetenskapliga argument som både bekräftar och motsäger katastrofteorierna. Klarar inte resursstarka SVT att vara en pålitlig objektiv nyhetsförmedlare i denna ödesmättade samhällsfråga? Detta är i så fall anmärkningsvärt svagt! Alternativt har SVT bestämt sig för att (som ett liknande, en gång hemligt, numera famöst policybeslut av BBC) enbart förmedla nyheter som bekräftar den politiskt korrekta alarmismen. Detta är i så fall förkastligt och knappast förenligt med SVT's uppdrag!

Jag vill gärna förklara mitt engagemang i klimathotsfrågan. Som vanlig samhälls- och vetenskapsintresserad medborgare har jag med stort engagemang följt vad som skrivs och sägs i tidningar, radio och television. Det har då gått upp för mig att praktiskt taget alla rapporter tar som utgångspunkt att den antropogena globala uppvärmningen, AGW är ett faktum och att det råder konsensus därom inom vetenskapen. På senare tid har jag utökat mitt informationsunderlag genom att uppsöka olika bloggar och hemsidor, svenska och utländska. Detta är mycket tidskrävande och tillgängligt material är ofta svårsmält på grund av sin avancerade vetenskapliga nivå.

Jag har emellertid blivit övertygad om att det som svenska massmedia serverar är ensidigt partiskt. Man skulle kunna tro att media tagit till sin uppgift att desinformera svenska folket till en likriktad tro på en förestående apokalyps. Jag tror också att våra folkvalda som skall fatta beslut om våra framtidsfrågor numera är inlåsta i uppfattningar som dom inte ens vågar ifrågasätta. Det vore alltför riskabelt eftersom väljarna/allmänheten ständigt matas med "forskare har kommit fram till att det är värre än... etc". Allt som oftast anlitas också representanter för "gröna" påtryckarorganisationer som expertkommentatorer till stöd för alarmistiska rapporter. Massmedia har här ett stort ansvar. För min egen del har jag ännu inte kommit fram till något slutligt ställningstagande. Men ju mer jag sätter mig in i frågorna desto mer lutar jag mot den klimathotsskeptiska sidan.

Med risk att bli långgrandig vill jag förtydliga mig ytterligare. Jag anser klimathotsfrågan vara en av vår tids allra viktigaste frågor. Skulle vi verkligen stå inför en katastrofal klimatförändring är det en absolut nödvändighet att forskningen därom bedrivs som riktig forskning och inte som politiserad "forskning". Massmedias, inkl SVT's rapportering har hittills understött den politiserade varianten, som brukar framställas som att "det råder enighet bland forskarna..." Vilka forskare? Det är lätt att finna forskare som har mer eller mindre avvikande uppfattningar jämfört med den politiskt korrekta linje som företräds av IPCC (Intergovernmental Panel on Climate Change). Av intresse är också den mycket omfattande genomgång av IPCC's arbetssätt som presenteras i bokform av den Kanadensiska journalisten Donna Laframbois. **Jag kan inte erinra mig att den bevärdigats någon kommentar i SVT.**

Klimathotsfrågan måste debatteras i media, bland politiker och bland medborgare. Media måste öppna sig för den debatten. Konsensus utan debatt och möjlighet att fritt välja ståndpunkt leder till konformism som skadar demokratin. Man måste också hålla i minnet att det är oerhörda summor pengar som står på spel i denna fråga. Då gäller det verkligen att rätt beslut fattas av välinformerade politiker.

Jag som skriver detta brev till Dig talar endast för mig själv. Dock är jag övertygad om att min röst representerar en stor majoritet som önskar en oberoende, objektiv rapportering i klimatfrågan. Tyvärr är det inte alla som har tid eller förmåga att på egen hand uppsöka alternativa informationskällor.

SVT har den bästa möjligheten att sprida allsidig information om forskningsläget i klimathotsfrågan. Är inte detta också en **skyldighet** som åvilar ett public serviceföretag?

Jag vore tacksam att få ta del av Dina synpunkter på detta. Med all respekt och med vänlig hälsning

Sigvard Eriksson

Intervju med Lennart Bengtsson, något avkortad. www.tjust.com/2013/lb-katt.pdf

Original av författaren svenolof karlsson https://dl.dropbox.com/u/19152363/LB_Katt.pdf

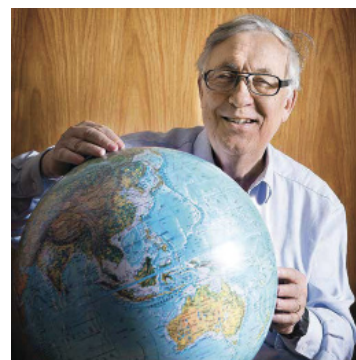
2013-04-18

Referat

Skräms inte med klimatet!

LENNART BENGTTSSON HAR TRÖTTNAT PÅ DE ÖVERDRIVNA LARMEN

Visst blir jorden varmare. Men det går mycket långsamt, och nu har temperaturen stått still i femton år. Världen har massor av problem, men dessa har ytterst litet att göra med en klimatändring, säger professor Lennart Bengtsson, legend inom klimatforskningen.

Lennart Bengtsson, född 1935 som arbetar-grabb i Trollhättan, är den i särklass mest meriterade nu levande nordiska klimatforskaren. Under sjuttio- och åttiotalen var han med och byggde upp det europeiska centret för väderprognoser European Centre for Medium-Range Weather Forecasts (ECMWF) i Reading, England, först som forskningschef, sedan som centrets direktör. 1990 utnämndes han till direktör vid Max Planckinstitutet för meteorologi i Hamburg och var bland annat ansvarig för utvecklingen av klimatmodeller vid institutet 1991-2000. Sedan 2001 är han professor vid Environmental Systems Science Center vid universitetet i Reading, 2008 utnämndes han till chef för geovetenskaperna vid det internationella rymdforskningsinstitutet ISSI (International Space Science Institute) i Bern, Schweiz. Sedan 2009 är han även gästprofessor

vid Uppsala universitet. Bland de akademiska sällskap han är medlem i finns Svenska och Finska Vetenskapsakademierna.

Hans huvudsakliga forskningsområde är atmosfärmodellering, men den unikt långa karriären har också gett en övergripande vetenskaplig bredd, som näst intill kan beskrivas av Lennart Bengtsson som ett naturvetenskapligt enmansuniversitet.

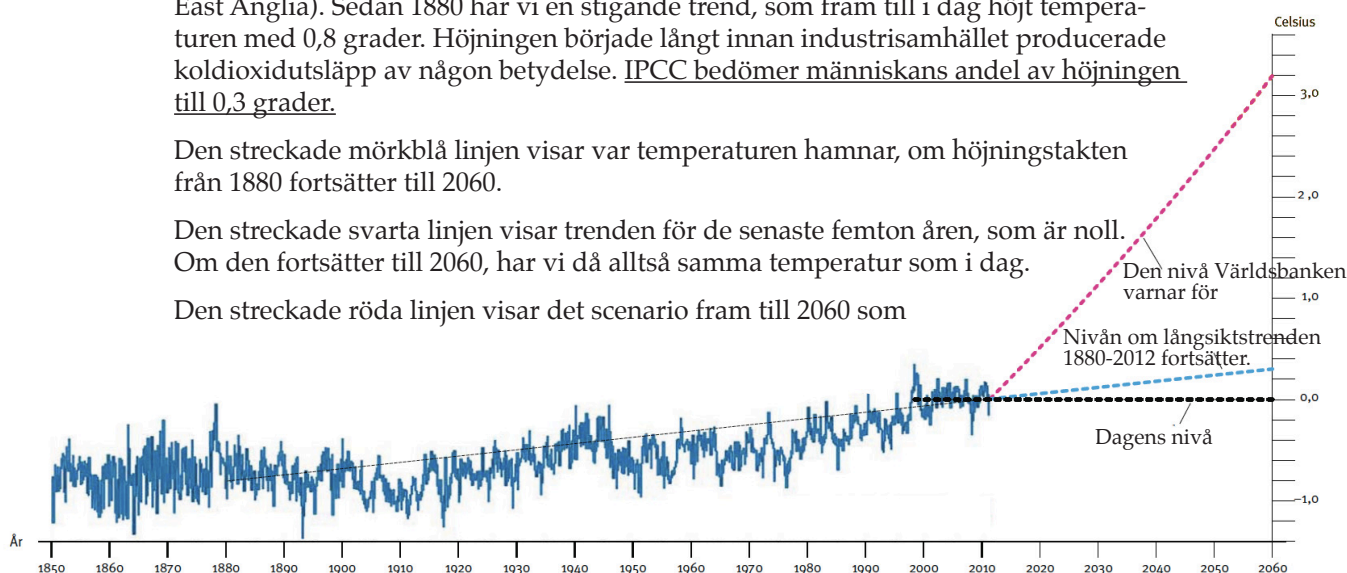
Ofta sägs att det finns stor konsensus i klimatfrågan, att 97 procent av forskarna står bakom larmen om en annalkande svår uppvärmning och att klimatskeptikerna är en liten minoritet, klimäförnekare, som inte behöver tas på allvar. Sådant tal är billig retorik. "Jag har svårt att hänga med i konsensusvängarna", säger Lennart Bengtsson.

Den blå kurvan visar den faktiska temperaturutvecklingen globalt från 1850 till 2012, enligt HardCRUT3 (det brittiska Hadley Center och klimatenheten vid University of East Anglia). Sedan 1880 har vi en stigande trend, som fram till i dag höjt temperaturen med 0,8 grader. Höjningen började långt innan industrisamhället producerade koldioxidutsläpp av någon betydelse. IPCC bedömer människans andel av höjningen till 0,3 grader.

Den streckade mörkblå linjen visar var temperaturen hamnar, om höjningstakten från 1880 fortsätter till 2060.

Den streckade svarta linjen visar trenden för de senaste femton åren, som är noll. Om den fortsätter till 2060, har vi då alltså samma temperatur som i dag.

Den streckade röda linjen visar det scenario fram till 2060 som

Ingen seriös människa ifrågasätter att klimatet förändras. Det har det alltid gjort. Ingen ifrågasätter heller att människan har en påverkan på klimatet. Frågan är om den är så stor att det har någon praktisk betydelse. Det finns också faktorer som driver ned temperaturen. Ännu en grundläggande fråga är vad som är bättre för människan och planeten: ett varmare eller kallare klimat? Larmen om uppvärmning handlar bara om katastrofer. Men tänk om en uppvärmning innebär fördelar?

Med smärre ändringar i diverse parametrar kan man lätt producera skräckscenarier som den senaste från Världsbanken, beställd av Potsdaminstitutet. Av denna anledning är det orimligt att finna konsensus i enskilda framtidsscenarier.”

”Vi får utgå från att politiker och andra beslutsfattare besitter ett sunt omdöme. Detta är dessvärre inte alltid fallet och då får man hoppas att väljarna finner andra politiska kandidater och inom näringslivet att aktieägare och marknaden reagerar. De vetenskapliga akademierna kunde också utnyttjas mer som rådgivare.”

Hur mycket varmare har jorden blivit?

För att ge proportioner kan nämnas att jorden under två tredjedelar av sin existens har varit minst 7 grader varmare än i dag. Ser vi bara till de senaste 160 åren har temperaturen stigit med 0,8 grader.

Sedan 1958, då luftens koldioxidhalt började mätas kontinuerligt, har temperaturen stigit omkring 0,5 grader. Men kurvan går inte jämnt uppåt. 1930- och 1940-talen var varmare än 1960- och 1970-talen. Och efter en uppvärmningsfas på 1980- och 1990-talen har temperaturen inte stigit alls under de senaste femton åren.

Vilka faktorer som höjt temperaturen går inte säkert att veta. IPCC menar i sin rapport från 2007 att största delen av höjningen de senaste 50 åren med stor sannolikhet beror på den höjning av koldioxidhalten, som människan antas stå bakom. Om vi tolkar denna IPCC-bedömning till 0,3 grader, så är detta ringa i förhållande till den totala växthuseffekten.

”Temperaturhöjningen är så liten att någon knappast skulle märka den, om inte vi meteorologer hade upplyst om saken”, kommenterar Lennart Bengtsson.

”En sak att veta är att effekten av koldioxidökningen är logaritmisk, det vill säga effekten ökar långsammare ju mer koldioxidhalten ökar. En ökning av koldioxidhalten från 400 till 800 ppm [miljondelar] har inte mer effekt än en ökning från 200 till 400 ppm.”

”Ökningstakten i växthuseffekten har faktiskt minskat under det senaste decenniet jämfört med perioden 1980–1990. Detta med så mycket som 22 procent. Det beror på den logaritmiska kurvan. Det verkar som om experterna i media inte känner till detta”, säger Lennart Bengtsson.

Att oroa sig för att Antarktis ska smälta är som att oroa sig för att Jorden och Venus ska kollidera

Osäker grund

Den mest troliga förklaringen till att uppvärmningen avstannat i femton år är enligt Lennart Bengtsson interna variationer i klimatsystemet, alternativt en konsekvens av ökad emission av aerosoler [’smutspartiklar’], som driver temperaturen nedåt. Det enda sättet att få klarhet i saken är att följa vad som verkligen händer de kommande decennierna.” För längre perioder än några veckor är variationerna icke förutsägbara och detta beror på att vädersystemen är kaotiska för tidsperioder på en månad eller längre.” ”Dessvärre är det inte bara lekmän som syndar här utan även IPCC, härtill provocerat av publik och politiker”, säger Lennart Bengtsson.

Hur mycket stiger havsytan?

Systematiska mätningar av havsvattenståndet har pågått sedan mitten på 1800-talet och gradvis förbättrats med fler mätstationer och bättre utrustning. Ökningen efter 1860 bedöms till 20–25 cm. Under perioden 1993–2012 visar satellitmätningar en ökning på omkring 3 mm/år, andra mätningar något mindre. [Efter att intervjun gjordes har

NOAA, USA:s officiella byrå för havs- och atmosfärforskning, publicerat en rapport som visar att mätvärdena för åren 2005-2012 tyder på en höjning på bara 1,2–1,6 mm/år.]

”Någon ändring i ökningstakten har alltså inte skett. Inte heller är man klar över varför havsvattnet började stiga redan under slutet av 1800-talet. Faktum är att vi inte kan se ett tydligt samband mellan temperaturökningen och det ökade havsvattenståndet”, säger Lennart Bengtsson.

”Man ska ha klart för sig att havsvattenståndet lokalt varierar kraftigt som följd av tidvattnet, vindar, lufttryck och havsströmmar. De variationer från år till år som man kan se är helt naturliga och reflekterar vattenutbytet mellan kontinenter och hav. I vissa områden har havet faktiskt sjunkit, i andra stigit betydligt mer än det globala medelvärdet. I stort 1 mm av den årliga stigningen kommer från värmeexpansion i havet, medan 2 mm kommer från främst smältvatten från bergsglaciärer och landisar.”

”Vad som tenderar att försvinna i debatten är den viktiga roll som nederbörden spelar för glaciärer och landisar. Över de centrala delarna av Antarktis och Grönland har snöfallen sannolikt ökat, samma gäller i delar av Himalaya. Den för tillfället minskande glaciären på Kilimanjaro beror inte på temperaturökning utan på minskad nederbörd, som inte heller beror på växthuseffekten men kan hänga samman med skogsskövling i närområdet.” ”Sker en temperaturökning, kommer nederbörden enligt modellerna att öka. Detta kommer att öka ismassan på de inre landisarna samt i vissa områden med bergsglaciärer på hög höjd. Av denna anledning förväntar sig flera forskare att

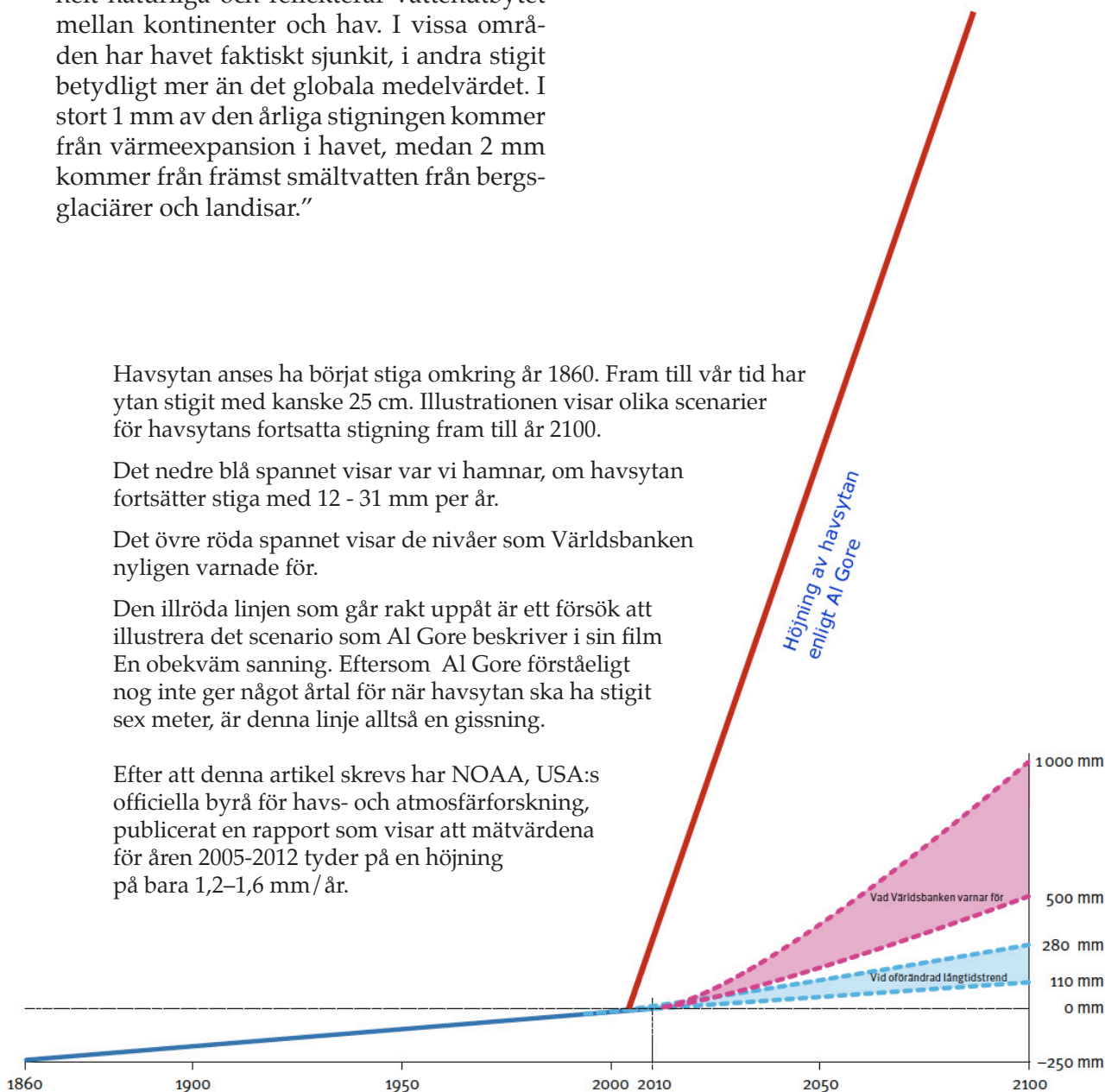
Havsytan anses ha börjat stiga omkring år 1860. Fram till vår tid har ytan stigit med kanske 25 cm. Illustrationen visar olika scenarier för havsyntans fortsatta stigning fram till år 2100.

Det nedre blå spannet visar var vi hamnar, om havsyntan fortsätter stiga med 12 - 31 mm per år.

Det övre röda spannet visar de nivåer som Världsbanken nyligen varnade för.

Den illröda linjen som går rakt uppåt är ett försök att illustrera det scenario som Al Gore beskriver i sin film En obekväm sanning. Eftersom Al Gore förståeligt nog inte ger något årtal för när havsyntan ska ha stigit sex meter, är denna linje alltså en gissning.

Efter att denna artikel skrevs har NOAA, USA:s officiella byrå för havs- och atmosfärforskning, publicerat en rapport som visar att mätvärdena för åren 2005-2012 tyder på en höjning på bara 1,2–1,6 mm/år.

vattenståndsökningen kan bli något mindre än IPCC:s uppskattning [20–50 cm till slutet av 2000-talet].”

Ett mått på okunskap som först gör Lennart Bengtsson mållös är den planering som politikerna beslutit om på kommunal och regional nivå i Sverige, för att skydda samhällena mot kommande havsnivåökningar, som att bygga in Stockholm med skyddsvallar och liknande. Utan att tänka på den pågående landhöjningen.

”Har det alltså inte gått upp för politikerna att det finns en landhöjning! Som med åtskilliga mm/år överträffar ett långsamt stigande hav! Det här är ju inget annat än förryckthet. Ingår inte längre kunskap om landhöjningen i grundskolan? Jag är inte bara surprised, jag är astonished!”

Det finns med andra ord ingen anledning att stressa upp sig över larmrapporterna på det sätt som tidningar och politiker gör. ”Jag vill jämföra med katolska kyrkans medeltida avlatsbrev, vilket var ett effektivt sätt att få en förskrämd allmänhet att betala för att undslippa helvetets fasor. Dåtidens katolska kyrka visade här stor skicklighet. Vi får vara tacksamma att Luther lyckades få stopp på detta oskick, åtminstone i våra protestantiska trakter.”

Hur är det med isen i Arktis?

Ett problem är den stora osäkerhet som råder kring den tidigare isutbredningen i Arktis, säger Lennart Bengtsson. Speciellt istjockleken har dock minskat under de senaste decennierna, vilket ligger bakom den kraftiga isreduktionen under sensommar och tidig höst. Också kraftiga vindar från arktiska stormar kan påskynda sommarsmältningen, vilket hände i augusti i fjol. ”Den totala isutbredningen under senhöst, vinter och vår visar däremot endast en mindre minskning.”

Hur snabbt skulle en smältning av Grönlands- och Antarktisarnas kunna ske? Lennart Bengtsson hänvisar till en studie som fann att det, under antagande av en fyrdubbling av koldioxidhalten, skulle ta

omkring 3 000 år för isen på Grönland att smälta och 30 000 år för isen på Antarktis. ”Ackumulationen av ismassa på Antarktis är omkring 2500 miljarder ton per år, medan smältningen är minimal. Ismassan reduceras genom iskalvning, som naturligt nog är högst oregelbunden. Att oroa sig för att Antarktis är på väg att smälta är på samma nivå som att oroa sig för att jorden och Venus kan komma att kollidera inom så där en miljard år.”

Innan temperaturen på Eismitte (den kända plats mitt på Grönland på omkring 3000 meters höjd som blev forskaren Alfred Wegeners öde) hamnar över 0°C lär vi få vänta åtskilliga århundraden även med en tiofaldig ökning av växthusgaskoncentrationen, säger Lennart Bengtsson.

Hur är det med extremväder?

Extrema väderhändelser är ett stort samhällsproblem, vilket inte minst framgår av de förfärande skadorna efter orkanen Sandy i höstas. Trots allt hamnar Sandy bara på ungefär tjugonde plats, om man rankar skadenivån. ”Tropiska orkaner återfinns inom sex olika regioner, fyra på den norra hemisfären och två på den södra. De två mest aktiva områdena är tropiska Atlanten och västra Stilla havet. För att en tropisk orkan ska utvecklas krävs en havstemperatur på minst 26°C, men detta är endast ett nödvändigt villkor. Andra faktorer, som en gynnsam atmosfärströmning och vertikal temperaturskiktning, är ännu viktigare.”

”Dessa andra villkor är mindre kända bland lekmän, vilket skapat en förenklad uppfattning att det endast är havstemperaturen som är avgörande. Man menar då att blir havet varmare, så blir det vips mera och värre orkaner. Den intelligenta observatören skulle säkert ha misstänkt att verkligheten är mera komplex, då orkanaktiviteten varierar kolossalt från år till år.” Faktum är att orkansäsongen i Atlanten i fjol var svagare än normalt, media lyckades emellertid med konststycket att förmedla en motsatt bild, säger Lennart Bengtsson. ”Kaotiska väderhändelser och ’extremväder’ har inte det ringaste med växthuseffekten att göra!”

Om IPCC och klimatmötena

Lennart Bengtsson är skeptisk till de stora klimatmötena, av den typ som FN nu arrangerat aderton år i rad, senast i Doha. "Dessa 'klimatmöten' fyller inte längre någon vettig funktion. Mötena styrs av politiska agendor där vetenskapen tvångsanpassas för de syften som eftersträvas. Vi kan bara hoppas att fler människor inser detta och att vi får ett stopp på det hela." Arbetet i IPCC har Lennart Bengtsson följt sedan 1990, när han tillträdde vid Max Plancks institutet i Hamburg och som chef där ledde de modellberäkningar och den modellutveckling som är centrala för IPCC.

"Vad beträffar den senaste IPCC-rapporten finns en del mindre svagheter. Min uppfattning är dock att IPCC i stort är en väl fungerande lösning. Problemen hänger samman med politiseringen." Utan IPCC skulle vi sannolikt översvämmas av extrema rapporter à la Världsbanken. "Man kan ändå fråga sig i vilken utsträckning man ska fortsätta med IPCC. Länderna har redan fått information nog."

Varför har du engagerat dig?

"Klimatarbetet har politiserats, när jag nu ser hur modellerna används i den politiska beslutsprocessen blir jag närmast förskräckt. Det är ungefär som att ge sina barnbarn skarpladdade gevär och handgranater att leka med." "Att lansera uppvärmningsscenarioer på +2, +4, +6 °C eller ännu mer, med alla möjliga slag av modeller, är faktiskt alldeles gale. Vissa ångestfyllda eller naiva människor tror på detta och får hysteriska och andra problem, andra ser en möjlighet att utnyttja detta för personliga och andra syften. Och det är inte få!"

"Världen har massor av problem, men dessa har ytterst litet att göra med en klimatändring. Att Sverige – som redan gjort omfattande investeringar i fossilfri energi, har en fossilfri elproduktion och som dessutom har ett nettoutsläpp av koldioxid som är praktiskt taget noll, om man tar hänsyn till nettotillväxten i skogen – ska ta ledningen i

ytterligare omfattande besparingar och riskfyllda och oekonomiska energiinvesteringar är befängt!" "Den ledartröjan kan med varm hand överlämnas åt länder som Kina och USA eller i Europa till Tyskland och England. Dels har man där faktiskt större möjligheter i form av människor och resurser och framför allt ett större behov av att ta itu med sina egna problem."

Charity begins at home. "I stället för att föröda våra resurser ska vi se till att i första hand det egna landet får glädje av tillgångarna, som ett kostnadseffektivt och vettigt energisystem. I stället lägger man nu avgifter av alla slag på elanvändarna, avgifter som snarare blir till fördel för våra grannländer. I Sveriges fall till exempel genom export av subventionerad el." Han påpekar att den reduktion på 5 miljoner ton koldioxid som Sverige gjorde mellan 2002 och 2010 motsvarar Kinas utsläppsökning under fyra dagar. "Detta tycks inte svenskarna kunna ta till sig, man vill väl helt enkelt inte inse sin litenhet i världen."

Inte balanserat

Rapporter av Världsbankens typ representerar inte en balanserad uppfattning av experter i meteorologi och klimatologi, enligt Lennart Bengtsson. "I den förvirrade debatt som följt har så vitt jag kan bedöma inga sakkunniga personer tagit del, dels beroende på medias extrema bias, dels beroende på att fackexpertisen inte betraktar rapporten som seriös och därför ignorerar den."

"En förnuftig allmänhet inser förhoppningsvis detta", säger Lennart Bengtsson. "men uppenbart inte miljöaktivisterna eller desperata journalister som pressas till sensationsskrivelser av de snabbt fallande tidningsupplagorna. I detta fall har de dessvärre framtiden bakom sig."

"Att vår planet har utsatts för en obetydlig uppvärmning, som knappast någon skulle ha märkt om inte meteorologerna talat om det, kan inte utgöra skäl till en radikal och oprövad ändring av den globala samhälls-ekonomin."